

RUH ve BEDEN

“Yaşamdan yaptığımız herşey doğanın
taklididir”

Michael Laitman

İçindekiler

Giriş	6
Ruh Ve Beden	7
Yaradan'ın Eylemleri	7
Yeni Niteliklerin Oluşması	11
Manevî Doğum	14
Son Islah (Gimar Tikkun)	17
Karanlıktan Çıkmak	18
Ölü Doğan	18
Doğum	20
Geçmişin Sırrı	21
Geçmişte Geleceği Öngörmek	22
İçsel Olarak Hissettiklerimiz Dışsal Gibi Algılanır	23
Yaradan'ı İçimizde Bulmak	25
Yaratılışın Sırrı	26
Öngörü ve Yüksek Bilgelik	27
Başlangıç ve Büyüme	28
Genel, Tekil Olana Benzer	20
Egoizm Kendini Öldürür	31
İki Melek	32
Gelişim Yasası	34
Hiç Kimse Kendini Bilmez	36
Haz Kötülüğü Gizler	37
Ruh – Âdem'in Edinimi	39
Ruhun Düşüş Dereceleri Onun Doğumudur	41
620 Defa Daha Büyük Olan Ödül	42

Ruhun Gelişimi	44
Gelişim Başlangıcı İfade Eder	45
Gelişimin İki Yolu	46
Doğayı Taklit	47
“Yukarıdan Aşağıya” Edinim Bize “Aşağıdan Yukarıya” Nasıl Çıkacağımızı Öğretir	49
Yaşam Ve Haz Birbiriyle Çelişir	50
Gizli Mükemmellik	51
Yeni Doğan İnsan	52
Toplum – Yaradan’ın Gücü	54
İnsan Yaratılışı Tamamlar	57
Yaradan’a Hak Vermek	59
Öğretmenin Rolü	61
Hayat Belirtisi Olarak Eylem	63
Kısıtlama ve Büyüme	64
Güç – Kısıtlama İçin Hazırlıklı Olmak	67
Kısıtlamanın Türleri	67
Çalışma Güç Verir	69
Yaşamın Özü	70
Terimler Sözlüğü	72

GİRİŞ

Zamanın başlangıcından beri insan, varoluşun temel sorusuna cevap aramaktadır: Ben kimim, dünyanın ve benim var olmamızın sebebi ne, öldükten sonra bize ne oluyor? Hayatın anlamı ve amacı ile ilgili sorularımız, gündelik hayatın sınamaları ve acıları, küresel bir boyuta ulaştı – neden acı çekmek zorundayız? Bu sorulara cevap olmadığından, mümkün olan her yöne doğru araştırmalar yapılmaktadır.

Kadim inanç sistemleri, şimdilerde moda olan doğu öğretileri, bu arayışın bir parçasıdır. İnsanlık sürekli olarak varlığının akılcı kanıtını aramaktadır; insan binlerce yıldır doğanın kanunlarını araştırmaktadır.

Modern bilim adamları şunu gördüler ki araştırmalarında ne kadar ilerlerse ilerlesinler, dünya gittikçe daha karmaşık ve belirsiz bir hale geliyor ve dünyanın var olmasının amacı ve insanlık ile ilgili bu sorulara cevap bulunamıyor.

Kabala bir bilim olarak bunun araştırılmasında bir yöntem öneriyor. Bu yöntem, insanın evrenin gizli olan bölümünü hissetme becerisini geliştirmesine olanak tanıyor. “Kabala” kelimesi “almak” demektir ve insanın en yüksek bilgiyi alma ve dünyayı doğru pencereden görme özlemini ifade eder.

RUH VE BEDEN

Yaradan'ın Eylemleri

Yaratılış araştırmasının esas amacı, O'nun yaptığı şekilde eylemlerimizi nasıl yapacağımızı öğrenmek ve O'na benzeme becerisi edinmek için Yaradan'ın eylemlerini analiz etmektir.

Yaradan'ın eylemlerine "yönetim" denir ya da "yaratılışın doğası". Bilim insanları, "akıllı" doğaya benzemek için bir şeyler öğrenmek adına, aynı amacı izleyerek, Yaradan'ın eylemlerini de (onlar buna "doğa", "doğanın kanunları" der) araştırırlar.

Yaşamda yaptığımız her şey doğanın taklididir. İnsanın tüm işi ve düşüncesi – teknoloji, müzik, sanat her şey, doğayla benzer olma amacına dayanır.

En sıra dışı bir fantezi bile, doğamızın bir sonucudur. Bundan kaçamayız. Yaratmayı başardığımız her şey, zaten içimizde olan bir şeyin, gelişiminden başka bir şey değildir.

Yeni bir şey yaratamayız. Yaptığımız her şey Yaradan'ın daha ileri bir eylemidir ki O, bizim aracılığımız ile bu şekilde hükmeder. Bize, eylemleri biz yapıyormuşuz gibi gelir. Bu şekilde yaratılmışız: Sürekli olarak doğanın yönlendirdiği gibi hareket ederek ve kendi kişisel arzularımızı taşıdığımızı inanarak.

Gerçek şudur ki bunlar da aslında Yaradan'ın eylemleridir. Bu gelişimimizin programıdır. Tüm "keşiflerimiz" zaten var olan şeylerin ortaya çıkmasıdır, fakat öncesinde bizden gizlenmiştir.

Fiziksel bedenimiz bir hayvanın bedeni gibidir. Dünyadaki tüm bedenler benzerdir ve açıkça manevî bir nitelik taşımaz.

Bedenler, manevî nitelikler anlamında fark göstermez ve sadece yeniden bedenlenme süreciyle değişikliğe uğrar. Eğer niteliksel ve manevî fark yoksa o zaman fiziksel bedenler ne kadar farklı olursa olsun, manevî olarak hepsi bir beden olarak nitelendirilir. Maneviyattaki değişiklik, niteliklerdeki değişikliğe bağlıdır. Bunun sebebi bizim dışsal maddî kılıfımızın manevî dünyada olmamasıdır.

Bu nedenle, bir Kabalist bu dünyaya baktığında, her türün bir temsilcisini görür. Eğer bir Kabalist doğaya – gerçek manevî nitelikleri sayesinde – bakarsa, o zaman onun sadece manevî nitelikleri ayırt eden gözlemi, dünyada boşluktan başka bir şey olmadığını fark eder.

Bedenlerin fiziksel özellikleri birbirine benzerdir. Diyelim ki eğer bir kişi belli bir hastalıktan dolayı acı çekiyorsa, o zaman doktor aynı hastalığa yakalanmış diğer hastalara yaptığı tedaviyi ona da uygular. Diğer bir deyişle, bedenlerimiz birbirine benzer. Ancak, maneviyattaki bir beden diğerlerinden tamamıyla farklıdır.

Elbette bu, dünyamızdaki tüm nesnelere için geçerlidir, tüm cansız bedenler bir beden gibidir; tüm bitkiler bir bitki gibi; tüm hayvanlar bir hayvan gibi.

Sadece bir tane manevî dünya vardır. Yaradan'la yakın ilişkide olma niteliklerinin dünyası. Maddesel bedenlerin varlığı – cansız, bitkisel, hayvansal manevî

dünyada fark oluşturmaz, çünkü farklılık sadece manevî nitelikler yoluyla tanımlanır.

Eğer belli sayıda beden birbirinden farklı değilse bir olmak için birleşirler. Eşitlik formu kanununa göre, her kim Yaradan'ın niteliklerine sahip olmayı talep ederse, Yaradan'la bir olur. Tüm yaratılış manevî dünyada yer alır. Yaratılış, Yaradan'ın Kendisini ifşasından sonra ve O'nunla form benzerliğine gelme derecesine göre ifşa oldu. Sadece O ve biz varız.

Niteliklerimiz O'nunla benzer oldukça, O'nun hissi içimizde artar. Yaradan hissi daha fazla veya daha az belirgin olduğunda, manevî eylem içsel değişim olarak gerçekleşir. Şunu söyleyebiliriz ki Yaradan'ın Çekiminin gücü, manevî dünyayı yönetir. Bu güç, O'na benzer olma derecesinde insanı Yaradan'a doğru çeker ve insan bu şekilde hareket eder.

Bunlar ardışık ve çoklu derecedeki eylemlerdir. Kişi niteliklerini aşamalı olarak geliştirir; bu içsel idrakin, kötü olarak kabul edilen niteliklerini değerlendirme ve bunu takiben Yaradan'ın yardımıyla bunları iyileştirmenin, iyi niyetli çalışması sürecidir.

Yardım almak insanda yeni nitelikler oluşturur. Kişi otomatik olarak –“yer çekimi kanununa” göre yeni niteliklerini tanımlayan, yüksek bir seviyeye gelir.

Kişi, derecesi yükseldikçe yaratılışın daha çok ortak niteliğini edinir. Bu bizim dünyamızla da benzerlik gösterir; kişi birçok seviyeden ve tecrübeden geçtiğinde, birçok insanın tecrübesini edinir. Bu sebeple, genel bireyden daha yüksektir.

Bu nedenle kişi, ulusuna, sokaktaki adamdan daha çok bağlanır; dünyaya bağlanan kişi, ulusuna

bağlanandan daha yüksektir. Kendini ailesine, şehrine, ulusuna ya da dünyaya adayanlar arasında fark vardır.

Yeni Niteliklerin Oluşması

Kişide yeni niteliklerin oluşması bir insan bedeninin doğumu gibidir. Başlangıçta algılama vardır: İnsan bu özelliği ya da düşünceyi kavrayamaz, bir önceki yaşamın etkisi olarak kişide varlığını sürdürür.

Daha sonra, bu, kişinin içinde uyanmaya başlar – başka nitelikler, düşünceler yoluyla kendini ifade eder ta ki onları kendisininmiş gibi hissedene kadar – ve doğan yeni her şey gibi, bağımsız olarak var olur.

Bu süreç bir insanın doğumu gibidir. İlk olarak anne ve babanın organizmaları belli hücreleri üretir, daha sonra bunlar birleşir. Yeni bir organizma gelişmeye başlar ve kesinlikle kendinin farkında değildir – idrak edilmeyen düşünceye benzer şekilde. Sonra aşamalı olarak, bu yeni oluşum gittikçe kendi varlığının farkına varır, özgün mecrasından ayrılıp, kendi farkındalığına gelir ve kendini hisseder. Bu süreç birbiriyle bağlantılıdır: Kişi ebeveynlerinin etkisi altında durdukça artan bağımsızlık gibi. Buna karşılık, doğum, gücün değişimidir.

Manevî doğum, kişi kendi gücünü, Yaradan'ın gücüyle değiştirdiğinde gerçekleşir: Kişi gönüllü olarak Yaradan'ın kurallarına boyun eğer, kendisine rağmen O'nun gibi hareket etmeyi arzular ve yüksek manevî seviyenin ilmini izler.

Manevî doğum – manevî arzuların belirmesi – tüm seviyelerdeki – entelektüel ya da hayvansal – doğum gibi gerçekleşir.

O vakte kadar kişinin manevî arzusu yoktur ve egoist arzularının etkisi altındadır. Yukarıdan yeni manevî arzular almaya ve egoist olanların yerine özgecil olanları koymaya, manevî doğum denir. Bu, Yaradan'ın yardımı – bizimki dâhil, tüm dünyalardaki her şeyin manevî doğumuna neden olan manevî güç – ile gerçekleşir. Dünyamızda olan her şey, Manevî Dünyalarda olan her şeyin, bizim dünyamıza inmesinin sonucudur. Şöyle denir: "Üst dünyadaki bir varlık, aşağıdaki dünyadaki çimenle ilişkilidir, onu köklendirir, büyümesi için zorlar."

Yani, büyüme ve ilerleme, sadece Üstten gelen dayatmacı ve çarpıcı gücün etkisi altında gerçekleşir. Manevî doğumla ilgili olarak konuştuğumuzda da bu böyledir, bu süreç egoist doğamıza rağmen, gerçekleşir.

Eğer Yaradan'ın üstten zorlayıcı manevî gücü olmazsa, hayat ve hareket, dünyamızda varlığını sürdürmeyi bırakır – tüm maddesel eylemler, manevî güçlerin eylemlerinin sonucudur. Gözlerimiz açıldığı zaman, Üst Dünyaları görebileceğiz; maddesel dünyanın olmadığını farkına varacağız. Maddesel algımız içinde bize madde olarak görünen her şey, manevî güçlerin hareketinin ifşasından başka bir şey değildir.

Manevî olarak yükseldikçe ve Yaradan'a yaklaştıkça, giderek yüksek güçler bir öncekinin yerine

geçer ta ki biz Yaradan'dan başka bir şeyin olmadığını görene kadar.

İlk manevî dereceyi edinmeyi istemeye manevî doğum denir: Kişi egoist dünyasını terk eder ve kendi içsel hislerine göre manevî dünyayı edinir.

Yeni ve belirgin niteliklerin ortaya çıkması – bu dünyanın özelliklerinden farklı olan – kişiyi bu dünyanın dışına yeni niteliklere karşılık gelen seviyeye iter. Bu seviyeye, manevî dünyanın en alt derecesi denir – Atzilut dünyasının Malhut'u.

Kişinin ilk ıslahına manevî doğum denir. Bundan sonra, Yaradan'la eşitlik formuna ulaşıncaya kadar, kişinin manevî büyümesi devam eder.

Manevî Doğum

İnsan egoist niteliklerini bırakıp, özgecil nitelikler edinmeyi, ıslah dünyasına girmeyi ve egoist niteliklerinin belirtilerini azaltabildiği zaman, ilk manevî dereceyi edinmeyi arzular.

Doğal olarak, bu anti-egoist güçler insanda yoktur. Yeni bir manevî güç, insan sadece üst gücün etkisi altındayken kendini gösterir ve bu güç doğal arzularının üstesinden gelmede ona yardımcı olur. Yeni özgecil nitelikler edinmeye İsrail topraklarına giriş denirken, egoizmin kontrolünden kurtulmaya – Firavun – Mısır’dan kurtuluş ya da çıkış denir.

Manevî doğum, bu dünyadaki insanın doğumuna benzer: Annenin bedenindeki embriyo, gelişimi için en rahat yer olan bulunduğu ortamdan hoşnuttur. Manevî doğuma kadar, bizler de bizi geliştiren manevî gücün kontrolü altındayız.

Ancak, insan için şunu söyleyebiliriz, doğuma kadar bir bebek annesinin rahminde nerede olduğunun, kim olduğunun farkında olmadan karanlıktadır; hareket edemez ve kendine bakamaz. Ona gelen her şey anneden gelir. Bizim durumumuzda da manevî doğuma kadar bu böyledir.

Bir bebek doğum öncesi olgunluğuna erişir erişmez bu dünyaya gelir. Doğmadığı ve o vakte kadar uygun olan ortamı terk etmediği takdirde ölür.

Oyleyse, en uygun ortam en tehlikeliye dönüşür. Eğer orada çok kalırsa ölecektir! Bu sebeple anne fetüsü dışarı atar.

Kişi egoist doğasını hissedebilir ve sadece özgürlüğün rüzgârını, manevî dünyanın niteliklerini, “uzaktan” geliyormuş gibi kısmen fark ettiğinde, onun kontrolünden bilinçli olarak çıkar – Mısır’dan çıkış. Mısır sürgününde, önce bilinçsiz ve akabinde bilinçli olma halî, kişinin gelişiminin doğum öncesi zorunlu sürecidir ve Kabala’da buna İbur (fetüs) denir.

Manevî olarak doğmadan önce, kişi kendini manevî arzuların doğumu olarak kabul edilen, manevî embriyo olarak hissetmelidir. Sadece manevî olarak doğduktan sonra, kişi manevî dünyada var olmanın ne demek olduğunun idrakine ve hissine gelir: Özgürce nefes almak, Yüce Olandan almak, istemek ve Yüce Olanı koruyucu ve baba olarak hissetmek.

Sonraki gelişim, yeni doğmuş bir insanın bizim dünyamızdaki gelişimine benzer: Üst güç manevî dereceler yoluyla ona özenle rehberlik eder ve her gelen manevî derece bir öncekinden, ek, yeni, ıslah olmuş manevî arzu bakımından farklıdır.

Başlangıçta, insanın manevî yolu, özgecil güçlerin – niteliklerin – elde edilmesini içerir: Assiya dünyasının Malhut’undan, otuz Sefirot’u geçerek, Atzilut dünyasının Malhut’una doğru ilerler. Bu süreç sırasında, kişi egoist arzularını artık kullanamaz ve onları reddeder. Kişi niteliklerinde, Atzilut dünyasının Malhut’una ulaştığında, özgecil nitelikleri – GE – elde eder.

Daha sonra, Atzilut dünyasının Malhut’unun bir parçası olarak, kişi egoist arzularını ıslah etmeye başlar: AHP’ını Atzilut dünyasına yükseltir, egoist arzularını, özgecil arzulara çevirir ve bu arzuların içinde

Yaradan'ın rızası için olan hazları edinir. Bu ıslah, yıl olarak adlandırdığımız 6000 adımda, aşamalı olarak gerçekleşir.

Son İslahı (Gimar Tikun)

Kişi, ıslahını tamamladığında, tüm ıslahın sonu olan "Gimar Tikun"a ulaşır.

Bunu takip eden bir sonraki dereceye "Mesih" (Kurtarıcı) denir. Kişinin derecesinden aldığı ışık o kadar güçlüdür ki bu onun doğasını ıslah ederek doğuştan var olan egoizmini özgecile dönüştürür ve "taştan kalbi" (Lev HaEven), "yaşayan kalbe" (Lev Basar) dönüştürür.

Kişi, Yaradan'la birliğe gelmenin 7. 8. 9. ve 10. milenyum dediğimiz en yüksek derecesine ulaşır. Baal HaSulam'ın yazdığı gibi, bu dünyada yaşarken bu derecelere ulaşmış bireyler vardır.

Zohar Kitabı'ndaki "Kabalist Hiya'nın Öngörülleri" adlı makalede, Öğretmeni Kabalist Şimon'un ölümünden sonra Kabalist Hiya'nın, hocasının neden son ıslaha ulaşamadığını, nasıl merak ettiğini anlatır. Cevap aynı makalenin içinde verilir: Hem bireysel hem de genel son ıslah vardır. Erdemli olanlar, kendi kişisel son ıslahlarına ulaşmalarına rağmen, sadece tüm ruhların genel ıslahı herkesi niteliksel olarak yeni ve Yaradan'la birliğin en yüksek derecesine yükseltir.

Karanlıktan Çıkmak

Kişi karanlıkta olduğunu idrak ettiğinde, tüm arzusu ve gücüyle ölü dünyanın dışına çıkmayı dener ve gelişimini tamamladığı için annenin rahminde daha fazla kalmasına izin verilmeyen bir fetüs gibi yeni manevî dünyaya doğar.

Eğer bir hamilelik (egoizmin Mısır köleliği etkisi altında olması hissi) eğer erken doğumla sonuçlanırsa, kişi yeteri kadar olgunlaşmamış, yeni bir dünyada bağımsız olarak varlığını sürdürmek için özgecil nitelikleri kazanmamış ve ölü doğmuş olarak kabul edilir.

Bu durumda, kişi egoist arzularıyla mücadelesini devam ettirmede zorlanır, Amalek'le savaş, içsel çelişki, Altın Boğa'ya ibadet, Sina dediğimiz yeni manevî dünyayı hissetmek gibi - "Sina" (nefret) kelimesinden gelir.

Mısır köleliğinin idraki aşamalarını geçip, sonunda özgecil güçlerin otoritesine girme ihtiyacını idrak eden kişi hâlâ özgecil özellikleri üstlenmeye tam hazır değildir.

Üst Gücün yardımıyla verilen özgecil güçlere rağmen, kişi bunları edinmeye hâlâ hazır değildir.

Ölü Doğan

Ölü doğan, kişi için ne hazırlanmış olursa olsun onun manevî nitelikleri edinemediği anlamına gelir. Kişi egoist niteliklerden çıkamaz ve bununla birlikte karanlığa girer.

Maneviyat parlar, fakat önünde muazzam engeller vardır: “Yam Suf” – “son deniz” (Kızıl Deniz), yaşamsız çöl (Sina) – tüm bunlar, kişi ıslah olmamış nitelikler içindeyken, manevî dünyayı nasıl gördüğünü anlatır. Kişi Üst ışığı alsa bile, tabletin kırılması, Altın Boğa’nın günahı gibi daha önceki niteliklerinden tamamen kurtulamaz.

Baal HaSulam’ın yazdığı gibi, Mısır sürgününden erken çıkış tüm diğer çıkışların sebebi oldu. Fakat Yaradan’ın mükemmel olmayan hiçbir eylemi yoktur: Tüm bunlar kanıtlayacaktır ki ortak etki için gerekli olan egoist ve özgecil niteliklerin ileriki karışımları için bu önemli bir adımdır ve bunun sonucunda da tüm egoizmi ıslah etmek mümkün olacaktır.

Öyleyse, her aşamada arzuların kırılması vardır. Kırılma olmadan, insanda bu zıt niteliklerin karışımı ve ıslah mümkün değildir. Bu nedenle, karışım bütün seviyelerde meydana gelir.

Doğum süreci aşamalıdır ve birçok talihsiz süreci de içine alır. Şimdi biz biraz yukarıya yükseldiğimizde maneviyat arzu edilir hale gelir ve sonra bundan vazgeçtiğimizde maneviyatta hayal kırıklığı hissederiz.

Arzular öyle bir karışır ki maneviyat, tüm maddesel unsurların, alma arzusunun, egoizmin içerisine en alt, Yaradan’dan en uzak arzuları ıslah etmenin mümkün olabileceği ölçüye kadar girebilsin. Ancak bundan sonra mükemmel olan son ıslaha geliriz.

Doğum

Ancak, gerçek manevî doğumdan sonra yeni doğmuş kişi, maneviyatın canlandırıcı havasını içine çeker ve bu şekilde ilk manevî his ortaya çıkar.

Daha sonra, daha önce anlatıldığı gibi büyür: Önce sadece, GE, ihsan etme arzusunu edinir ve sonra alma arzusu olan AHP'la, Yaradan rızası niyetiyle birleşir ve onu ıslah eder.

Alma arzusu, dostunu sevmek emrini edindiğinde ıslah olur: Kişi egoizmin içindeyken, kendini değil, "dostunu" sevmeye geldiği zaman.

Üç aşama vardır:

1. "Alma arzusu" – kişi sadece kendini sevdiğinde;
2. "Alma arzusuna hayır" – kişi kendisi için bir şey istemez. Yine de başkalarına ihsan edemez: "bana değilse, hiç kimseye". Bu belli bir seviyedeki ıslahtır: Kişi egoizmin avantajlarını kullanmak istemez.
3. "İhsan etme arzusu" – kişi başkalarını kendisi gibi sever.

Kişi egoist arzularını terk ettiğinde, kendisiyle ilgili düşüncelerinde hiç bir şey istemediğini anlar. Daha sonra, gözleri açıldığında ve Yaradan'ı gördüğünde, O'na sevgi hissetmeye başlar.

Bizim dünyamızda olduğu gibi, yeni doğmuş bir bebek ona güvenlik ve ihtiyacı olan gelişimi veren ebeveynlerinin sevgi dolu kucağına gelir, maneviyata doğan kişi için de bu böyledir; manevî olarak doğan kişi

kendini, manevî ortamda gelişmesinde ve yaşamını sürdürmesinde, ona yardım edecek niteliklere sahip 600.000 şefkatli ruh ya da güç denilen bir manevî ortam içinde bulur. Yukarı çıkarken, kişi her şeyin ve kendisinin ıslah olduğunu hisseder.

Geçmişin Sırrı

İnsan doğası öyledir ki her zaman geleceğe, ileriki gelişimine ve sürece doğru döner. İzlediği yol ona “aşağıdan, yukarıya” yükseliş gibi gelir; her bir gelecek aşamayı bugününe göre daha büyük, daha iyi olarak görür.

İnsan o şekilde yaratılmıştır ki, her zaman bir sonraki durumuna yönelik bir arzu içindedir, fiziksel doğumundan önce gelen aşamaları hissetmez ve algılayamaz.

Aynı şekilde arzunun içine nasıl yerleştiğini hissedemez; kendi “benini” oluşturan özün, ne olduğuyla ilgili hiçbir fikri yoktur.

Kişiyi baba yapan manevî seviyeye “babalar” (büyük baba, baba ve anne) denir. Bu yüksek derece kişide belli niteliklerin oluşmasına sebep olur.

Fakat kişi tüm arzularını aldığı, diğer bir deyişle gelecekte var olan dereceye nasıl ve nerede ulaşır? Ansızın, kişide bir şeyi başarma arzusu belirir: Birdenbire almak, bulmak ve bir şeyleri anlamak için bir arzu hisseder. Ancak, bu düşünce ona Yukarıdan gelen arzunun sonucudur. Yukarıdan gelen bu arzu onda belirli bir eylemi yapması ve edinmesi için öncesinde bir düşünce olarak belirir.

Bu sebeple insan ilk sayfaları eksik bir kitap gibidir. İslah olmamış dünyasal niteliklerle, "kendisini okumaya", kendisini araştırmaya ve kendisiyle ilgili bir şeyi anlamaya – sadece geçmişini değil geleceği de – her ne kadar kendisi yapıyormuşuz gibi gelse de, hazır değildir.

Geçmişte Geleceği Öngörmek

Maneviyata girenler, geçmişini edindikleri için geleceği görme avantajına sahiptir. Aynı zamanda kendi benliğini tanıyan, şimdiki durumunu belirleyen, onları gelişime zorlayan özgün sebepleri edinme olasılığı edinirler.

Manevî ebeveynlerini edinerek kişi hâlihazırdaki derecesinin farkına varır, kendine uzaktan bakar ve objektif olur.

Maneviyatı edinen kişilerin tüm avantajı şudur ki Kabalistler, Yaradan'dan aşağıya bizim dünyamıza kadar kendi düşüncelerini görürler ve bizim dünyamıza inen ruhlarıyla aynı merdiveni çıkarlar.

Kabalistler kendilerinin önceki "ben"ini hissetmeye başlarlar ve geleceğe bakarlar. Sadece kökünü edinen kişi gerçekten hem kendini hem de gelecekte onu neler beklediğini görür. Bu edinme olmadan önünde hiçbir şey göremez.

İnsandaki arzular her zaman değişir ve onu amaca yönlendiren manevî kökü sürekli yenilediği için bu böyledir.

İnsanın büyümesi, perdesinin büyümesidir. İlerleme becerimiz ortak akla rağmen, onun üzerindedir. Manevî

büyüme, ihtiyacın baskısı sebebiyle değil, hareket etme ve kendi kendine gelişme arzusudur. Önceki seviyemizi araştırma amacı için geriye bakabiliriz, böylece nasıl ilerleyeceğimizi biliriz: Tembelligimizi ve eylemsizliğimizi haklı çıkarmak için değil, bilgi edinip daha sonra bunları yok sayarak devam etmeyi ediniz.

İnsanoğlu Yaradan tarafından yaratılan her şeyi kuşatır: Dünyalar, Sefirot, melekler ve tüm dünya bizim içimizdedir. Ancak, biz her şeyi dışımızdaymış gibi hissederiz.

Realitede, dışımızda Yaradan'dan başka bir şey yoktur ve biz O'nu hissedemeyiz. Sadece O'nun bizim üzerimizdeki çeşitli etkilerini hissederiz ve edindiğimiz bu derin seviyeler için şükürler olsun.

Kendimizde edindiğimiz bu aşamalara Sefirot, Partzufim ve dünyalar denir ve hepsi bizim içimizdedir. Dışarıda gibi görünen şey sadece bir illüzyondur. Bu illüzyon öyle büyüktür ki tersini resmetmek mümkün değildir.

Hislerimiz bize ters çevrilmiş bir resim sunar: Realitede içimizde var olan sanki dışımızdaymış gibi görünür, oysaki dışımızda sadece Yaradan vardır.

İçsel Olarak Hissettiklerimiz Dışsal Gibi Algılanır

Bizi saran bir dünyanın hissi içimizde nasıl oluşuyor? Deyim yerindeyse biz, hislerimizin Sefira'sının içinde varız. Yaradan dışarıdan bize baskı

yaptığında, biz dışsal baskıyı dengelerken, Sefira'nın içindeki hislerimizle Yaradan'ı algılar ve tepki veririz.

İçsel baskı, dışarıdan gelen baskıyla çarpıştığında, "dünya" dediğimiz resim ortaya çıkar. Realitede içimizde var olmasına rağmen biz bu resmi dışarıdaymış gibi algılarız. Tüm ölçümler şu prensibe göre yapılmıştır: Etkinin kendisi değil, etkiye olan tepki ölçülür.

Var olmadığı için dışsal dünyayı edinemeyiz. Tüm bilim, sadece içinde Yaradan'ı hissettiğimiz bu yola tutunur. Tüm resmin kendi içimizde olduğunu algılayıp, bunu sadece kendimiz edinsek bile, bu resim var olmamız için bize yeterli bir sebep verir. Bu böyledir, çünkü Yaradan bu resmi bizim içimizde oluşturur ve bu resme göre bizim üzerimizde işler.

Ne hissedersen hissedelim bu bizim gelişimimiz için en uygun ve en gerekli olanıdır. "Bu dünyadaki bir kişi maneviyatta nasıl gelişir?" sorusu bu durumda anlamsızdır.

Kişi Yaradan'ın bir parçasını hisseder ve o anda tam olarak ne hissediyorsa dünyayı öyle görür ve bu şekilde "kendi dünyası" içinde hareket eder. Her dakikayı hissetmek manevî gelişimimiz için olabilecek en iyi histir!

Bizim hayali algımız etrafımızdaki her şeyi var olmamız için en iyi yol olarak algılamamızı sağlar. Etrafımızdaki insanları hisseder niyetlerini anlarız ve bu benzer olanlar içinde bizim var olmamızı mümkün kılar.

Ancak, hislerin ve anlayışın seviyesi gelişimimizin seviyesine bağlıdır. Bunu bir radyoya benzetebiliriz:

Frekans aralığı genişledikçe radyo daha fazla dalgayı yakalar.

Etrafımızdaki diğer insanları sadece kendi farkındalığımız ölçüsünde anlarız. İçimizde dünyanın geri kalanıyla ilgili nitelikleri bulduktan sonra, etrafımızdaki realiteyi idrak edebiliriz.

Eğer kişi belli bir hissi hiç tecrübe etmemişse (örneğin, baş ağrısı), onun ne olduğunu hiçbir zaman bilemez. Bu sebeple bizler cansız, bitkisel ve hayvansal seviyelerden gelişimimizin derecesi bakımından farklılık gösteririz.

Yaradan'ı İçimizde Bulmak

Etrafımızdaki realiteyi anlamak için, niteliklerimizi incelemeliyiz, şöyle denildiği gibi: "Yaradan'ımı içimde bulacağım." İnsan, kendi dışında olanı edinebilsin diye bu şekilde yapılandırılmıştır. Aksi halde, etrafındaki "tüm dünyayı" islah edemez.

Henüz kendi özümüzü anlayamıyoruz, tüm bunlar biz farkındalığa gelmeden ve bu düşünce oluşmadan önce oldu: Bu nasıl oluyor; bu arzu bize nereden geliyor? Kendi "benimizin" özelliklerinin oluşma sebebini ifade edecek yeterli bir dile sahip değiliz.

Kelimeler Yaradan'ın ışığından uzaklaşarak, yukarıdan aşağıya doğru iner ve Yaradan'dan tamamen uzak olmaya başlayan, O'nunla tam bir birliğe gelmesi gereken insanı yaratabilmek için gittikçe zayıflar.

İnsanın ortaya çıkması için yapılan tüm hazırlığa "Arka taraf" denir. Bizim bununla ilgili herhangi bir

hissimiz yoktur çünkü bunlar Yaradan'dan bizim dünyamıza inen Işığın en yüksek dereceleridir.

Sadece Kabalistler, aşağıdan yukarıya çıkarken Işığın algısının bu seviyelerini edinirler ve bunu kitaplarında tarif ederler. Kendi anlayışlarını edinen bu kişiler, kendi Öz'leriyle ve kendileriyle ilgili daha fazla farkındalığa sahiptirler ve kendi geleceklerini edinirler.

Yaratılışın Sırrı

Yaratılış düşüncesinin özünden son amaca kadar dünya anlayışının (İbur) sırrını idrak etmek ne demektir?

Tüm yaratılışın baştan sona kadar tüm aşamaları ve nitelikleri Yaradan'dan yayılan Işığın içindedir. Bu ışığı almak gelişim sürecimizdir; bu şekilde evrenin sırrını algılarız.

Işığın yayılışının adımlarını çıktıkça ve manevî olarak geliştikçe, her adımda geçmişimizi ve özümüzü ediniriz.

Ne kadar yükselirsek, o kadar çok geçmişimizi ediniriz. Bunun sebebi şudur, var olan her şey aynı yolu izler: Yukarıdan aşağıya inen Sefirot, Partzufim ve dünyalar ve daha sonra insanın Yaradan'la birliğe gelene kadar aşağıdan Yukarıya çıkışı.

Yaradan, "Yukarıdan aşağıya olan bu adımları" ifşa eder; ancak, aşağıdan Yukarıya gelişim, en aşağıdaki dereceden (bizim dünyamız) En Üst dereceye (Son İslah) olan edinim ifşa olmaz çünkü sadece islah olmuş ruhlar bunu gerçekleştirebilir.

Tüm arzularımızın son ıslahında, gerçek egoist arzumuz – Malhut – bize kendini ifşa edecek. Biz bu büyük arzuyu “Lev haEven” (taştan kalp), baştaki 288 diğer arzuyu ıslah edene kadar hissetmiyoruz. Ne ona eşlik eden acıya tahammül edebiliyoruz ne de arzunun kendisini ıslah edebiliyoruz.

İlerlerken bazen karanlık derinliğin önümüzde açıldığını hissediyoruz, buna “Malhut’un parlaması” denir. Bu, gerçek Malhut’un tersten parlamasıdır.

Arzu, son ıslaha kadar içimizde belirmez. Bizden öyle gizlenmiştir ki, onu hayal bile edemeyiz. Tamamen ıslah olduğunda ve ışıkla dolduğunda sadece Kabalistler Yaradan’ın yüzünü edinmeye hak kazanırlar: Tüm Malhut’un içindeki ışığın tam ifşası.

Öngörü ve Yüksek Bilgelik

İki çeşit edinim vardır: Öngörü ve Yüksek bilgelik.

Şöyle denir: “Bilge bir adam bir peygambere yeğdir.” Bunun sebebi bilge kişi perdenin yardımıyla alır ve bu onun bireyselliği ve kontrol edebildiği hak edilmiş edinimi olur. Ediniminin derecesine göre, Yaradan’ın “ortağıdır”: Doğum verir, yükseleceği dereceyi inşa eder ve kısıtlar. Aslında, öngörü yukarıdan gelen ifşanın bir hediyesidir. Yaradan bir Kabalistin gözlerini açar ve o da görür ve anlar: Fakat bunu sadece Yaradan’a borçludur, kendisine değil.

Başlangıç ve Büyüme

Tohum yere düştüğü anda, önceki formunun niteliklerini serbest bırakmaya başlar. Toprakta çürümüş ve parçalanmış özelliklerini kaybetmiş bir tohumla karşılaştığımızda tam tohuma ebeveyn denir.

Önceki formdan geriye kalan sadece enerjidir, yeni doğacak olanın gücü. Tam bir tohumun birçok özelliği vardır tüm dünya, mineraller, proteinler, fakat gelişim programı geride kalan tek şeydir ve yeni forma transfer olur.

Önceki süreçten kalan tek şey, hiçbir formla kılıflanmayan tohumun enerjisidir: Tohum hem belirli özelliklere hem de bir forma sahiptir, fakat geride kalan bizim idrakimizin dışındaki, özdür. Önceki form tamamen yok olur. O zamana kadar geçmişten gelen şeye, Yukarıdan aşağıya inen embriyo denir.

Finale ulaştığında, önceki formunu atar ve büyümeye ve gelişmeye başlar, bu aynı zamanda aşağıdan yukarıya aşamalı gelişimi temsil eder ta ki düşmeden önceki dereceyi, ebeveynlerinin derecesini edinene kadar.

Bizim dünyamızda doğan kişi de manevî olarak halen bir embriyodur. Manevî ailesinin içinde var olduğu kabul edilir; manevî olarak henüz doğmamıştır.

Fiziksel gelişim, manevî gelişim anlamına gelmez. Hiçbir fiziksel eylem, ayin veya alışkanlık kişiyi ıslah etmez ve onu manevî olarak yükseltmez. Dolayısıyla, Kabala çalışarak her kim kendisini ıslah etmezse, ona

“Domem” denir: Manevî olarak gelişmeyen (cansız maneviyat).

Manevî yükseliş için insana arzu, Yukarıdan verilir (eğer olursa), kişi otantik kitapları çalışmak için bir istek geliştirir, bir rehber, gerçek bir öğretmen aramaya başlar; kendisinin ve doğasının zayıflığının farkına varır. Hislerimizde, küçüklüğümüzün idrak sürecini negatif olarak algılarız: Bir tohumun çürümesi gibi. Eğer aşamalı olarak egoist niteliklerimizi kontrol altına alırsak ve ıslahı istersek, o zaman kendi “benimizden” ayrılırız.

Bu aşamaya kadar, kişi annesinin içinde olan bir embriyo gibidir. Fakat egoist doğasının kölesi olmaktan onu kurtaracak olan Yukarıdan gelen gücü aldığı anda doğmuş olarak kabul edilir.

Kişinin arzuları üzerine hükmedecek gücü aldığı ve manevî gelişim için bastırıldığı an, doğum anıdır. Bu andan itibaren kişi ruhunun Yukarıdan aşağıya düşüşünde geçirdiği aynı dereceleri aşağıdan Yukarıya tırmanarak yükselir.

İlk dereceyi edinmek, manevî yöndeki gelişimimizin ilk adımıdır ve gelişimimiz Yukarıya, Yaradan’a doğru olmasına rağmen, ilk önce hislerimizde O’ndan uzaklaşıyormuşuz gibi gelir.

Böyle hissederiz, çünkü içimizdeki en düşük egoist nitelikleri ifşa ederiz. Buna paralel olarak, kendi gücümüzün zayıflığını ve yardım istemek için Yaradan’a dönme arzusunun eksikliğini görürüz. Tüm bu unsurlar bizim manevî olarak doğmamızı sağlar.

Genel, Tekil Olana Benzer

Bilgiye sahip olduğunu hisseden yani hayatını nasıl yönlendireceğini bilen, anlayan ve bunu çalışan kişi de yukarıdan aşağıya olan gelişimden geçmek durumundadır. Ancak ondan sonra aşağıdan Yukarıya olan yolu çıkar.

En aşağıda olan noktaya – egoist doğanın tam idraki – ulaşılan kadar acının yolu denilen kendi kötülüğümüzün (bizi bu şekilde yönlendiren güçlerin etkisinde olmak) idrakine geliriz.

Her nesilde bu güçlerden etkilenerek, her birimiz kendi acımız yoluyla aşamalı olarak (bilinçli veya değil), egoist doğamızın küçüklüğünü anlar ve idrak ederiz. Bununla yaratılışın amacına yaklaşıyoruz.

Fakat bu yol ne kadar uzundur! Bu yolun son noktası egoizmin ne kadar yıkıcı olduğunu idrakidir öyle ki acıdan kaçmanın tek yolu egoizmi tamamen terk etmektir. Yolun bu kısmına “kötülüğün farkındalığı” (Akarat haRa) denir.

Acının yolu yerine Kabala aracılığı ile kendimizi ıslah ederek, gelişimimizi hızlandırıp bu sürecin üstesinden gelebiliriz. Bu iki yol arasındaki fark şudur ki Kabala büyük ölçüde manevî gelişimimizi hızlandırır.

Yukarıya doğru daha çok yöneldikçe, nasıl aşağıda olduğunu ve gittikçe düştüğünü, bir tohum gibi çürüdüğünü açıkça gördükçe insan “filizlenmeye” başlar.

Başlangıçta, maneviyata yönelik arzumuzun Yukarıdan geldiğini anlamayız, başka türlü egoizminin

içine bu arzu nasıl gelir! Bu şekilde maneviyatı sadece ne olduğunu bilmeden arzularız; maneviyat ölü olduğundan, var olan doğamıza tam bir karşıt durumdur.

Ateşe elimizi koyamadığımızdan, özgecil nitelikleri edinemeyiz, onlar bize çok zıttır. Fakat egoizmin kendisi bizi maneviyata doğru iter (sadece ışıktan haz aldığı için).

Egoizm Kendini Öldürür

Egoizm nasıl kendini ölüme getirir? Neden kişi “Lo Lişma”dan (kendi yararına), “Lişma”ya (Yaradan’ın rızası için) gelir?

Önceleri “Lişma”yı gönüllü olarak üstlenmesi mümkün değildir. Dolayısıyla, “Lo Lişma” amaçlı olarak verilmiştir ve realitede egoizm bize kendi küçüklüğümüzü ve zayıflığımızı idrak etmemizde yardım etmesine rağmen, biz kendimize egoizmimiz için çalışmadığımızı söyleyerek yalan söyleriz ve o bizi “nazikçe” “Lişma”ya getirir.

Bu yüzden denir ki Yaradan iki meleğe babalık yapar – iyi ve kötü eğilim – ve her ikisi de kişiyi Yaradan’a getirir.

Fakat egoizmi ayırma anına kadar, bunun imkânsız olduğunu görürüz, tıpkı tohum gibi: Tamamen çürüyene kadar yeni bir form edinmez. Kişide geçmişten kalan izler vardır ve Yukarıdan aşağıya düşmüştür.

Geride bir önceki arzulardan bir şey kalmadığı zaman aşağıdan Yukarıya yükseliş başlar. En sonuncu düşük seviye hemen yükselişle yer değişir. Bizim

Klipot (kabuklar) dediğimiz saf olmayan arzularımız, içimizde manevî arzu için uyanırlar. Yaratılış için gereklidirler ve onlarsız ilerleyemeyiz.

Arı olmayan güçler bize şunu söyler: “Maneviyat istenmeye değerdir! Bu dünyada neye sahipsin? Küçük mutluluklar. Manevî dünyada, haz bundan milyar kere daha büyük, gerçek ve ebedi!” İşte bu Klipot’un bize söyledikleri! Bu şekilde, manevî yolumuzda ve daha sonrasında amacı değiştirip, manevî saflığa ulaşmamızda, bize yardım ederler.

İki Melek

Yaratılışın genel resmini anlamaya başladığımızda, muazzam bir mükemmellik hissederiz. Bunu hissetmek en büyük hazdır.

Arı ve arı olmayan güçler, Yaradan’ın melekleri, bu iki zıt sistem ABYA, elmayı parlattığımız gibi, sürekli olarak kişiyi “parlatır”.

Bizim dünyamızda, egoist arzularımız dünyanın hazlarını ister, fakat kişi maneviyata girdiğinde, dünyasal hazlar yerine ışığın kendisini almak için bir arzu geliştirir, kendisi için saf mutluluk ve memnuniyet. Bu arzunun ıslahında, kişi daha yükseğe çıkar fakat tekrar arı olmayan güçler (Klipot) ona, ışığı kendi yararına alması için daha büyük egoist arzular verir. Ve bir kez daha bu arzuyu özgecil olanın içine karıştırır.

Bu şekilde, kişi “iki ayağı üzerinde” hareket ederek büyür. Arı olmayan arzular yükselmemize yardım eder. Yaradan kişiye zarar verecek hiçbir şey yapmaz:

Her şey onun yararınıdır. Ancak, arı olmayan güçleri sevme Emri yoktur.

Bir şeyi sadece yararının etkisine göre severiz veya ondan nefret ederiz. Bize haz verdiği için bu aşamada Klipot'u seviyoruz. Bizi büyük ödülünden uzaklaştırdığını gördüğümüzde ise onları düşman olarak algılarız. Arzu – arı veya değil – kişinin kendisi tarafından değerlendirilir. Sadece kişi kendisinin arzusunu ölçer. Bugün hâlâ dünyasal hazları arı olmayan hazlar olarak görmüyoruz.

Bu bizim tüm hayatımız! Bu arzuları ve içindeki hazzı seviyoruz; bu arzular sayesinde Işığın "hayat" dediğimiz, "Ner Dakik" mikro dozunu hissedebiliyoruz.

Aşağıya giden doğum öncesi yolumuzu, sadece Yukarısını arzulararak hızlandırabiliriz. "Kişinin kendi kötülüğünün idraki" hızlandırmada tek yoldur.

Sadece Kabala kaynaklarından gerçek amacı araştırarak ve gerçek bir Hocanın rehberliğinde kişi güç, arzu ve doğru yönü bulabilir.

Hayattaki eylemlerimizi yaparken şöyle düşünmeliyiz "Bunu neden yapıyorum?" Bu şekilde nasıl kaba, egoist, zayıf iradeli olduğumuzun ve küçük hazlar peşinde koştuğumuzun farkına varırız. Özellikle bu hoş olmayan hisler içimizde birikir ve yeni bir filiz yaratır ve aşağıdan Yukarıya büyüyen "tohumun bozulmasını" örter.

Kabala'da gelişimimizin en düşük noktasına "bizim dünyamızın noktası" denir. Kişi sadece hislerinde en düşük seviyeye ulaştığı zaman bu noktayı hissedebilir. Buna "Bizim dünyamızdan" çıkış denir.

Buna ulaştığında, hemen Yaradan'ın cevabını alır ve Üst dünyayı hissederken bir sonraki büyümesini edinir.

Gelişim Yasası

Gezegeneimize bir uzaylı gelse, yeni doğmuş bir ineğe sonra da bir insana baksa yanılığa düşerek ineğin insandan daha fazla gelişmiş bir canlı olduğu kanısına varabilir. Bu her şey için geçerlidir: Dünyamıza geldiği andan gelişimini tamamladığı ana kadar araştırma konumuzun tüm aşamalarını öğrenmeden bir sonuca ulaşmamız mümkün değildir.

Her şeyi hislerimiz yoluyla algılarız ve hislerimiz "kara kutu" olarak tanımlanır, öyle ki sadece beş duyumuz vasıtasıyla algıladığımız şeyler bu kutuyu doldurur. Dolayısıyla, bir şeyi araştırırken öncelikle kendimizi bütünüyle anlamak zorundayız; hislerimizin sınırlı doğasını ve çevremize verdiği hasarı idrak etmeliyiz.

En önemlisi, önceki aşamalarımızı anlayamadığımızdan en başında kendimizi anlama becerisinden de yoksunuz.

Olayların arkasındaki sebepleri bilmediğimizden, bugünkü ya da gelecekteki durumumuzu da anlayamıyoruz. Merdivenleri çıkan bir Kabalist, kolektif Malhut'un, Şehina'm (Kutsallık) ya da yaratılışın aktif bir parçası olur ve bu şekilde daha önceki (doğum öncesi) seviyesini edinir ve zaman sınırlamasının ötesine geçer.

Ancak, kişi manevî dereceleri edinse bile algılamada kısmen sınırlı kalır. Bu, yaratılışın her bir parçasının diğer parçaların niteliklerini de içerdiği gerçeğini önemsemediği için olur. Kişi tüm bunları kendi parçası vasıtasıyla edinemez: Sayısız olayın sonuçlarını göremez, çünkü onların arkasındaki nedeni henüz edinmemiştir.

Birçok sebep görünmez kalır çünkü önceki aşamalar – kişinin yükselişi ve tekrar Yukarıdan dönüş – hâlâ düşünce aşamasındadır; kişi yasaları doğuran derecelere ve niteliklere erişememiştir.

Diyelim ki kişi belli bir dereceyi edindi. Bunu şu takip eder; bu dereceden ve bir öncekinden eylemlerin başlangıcını ve sonunu anlayabilir. Buna kişinin edinimi denir. Bu dünyadaki bir insan geçmişten hiçbir şey göremez çünkü henüz geleceği edinmemiştir: Henüz manevî aşamalara geçmemiştir.

Hislerimizin bu dünyadaki “objektifliği”, bize algıladığımız bir ışığı diyelim ki bir rengi kırmızı, ya da belli bir tadı acı olarak dillendirmeyi uygun görür. Bizim hislerimizden doğan dilimiz, objektif değildir çünkü sübjektif hislerimizi mukayese etmemize izin vermez. İki bireyin, birbirlerinin hislerini kıyaslamaları için bu hislerin kıyaslama yapan kişide de olması gerekir. Ancak ondan sonra onları kıyaslayabilir (elbette sübjektif olarak!).

Her şeyi içimizde hissettiğimizden, baştan sona kadar kendimizi iyi tanımalıyız. Çevremizdeki realiteyi ancak kendimiz aracılığı ile anlarız.

Bize verilen his harekete geçtiğinde, ona benzer bir şeyi daha önce hissetmedikçe içimizde herhangi bir

reaksiyon olmaz. Kendimiz acı duymadan, başkasının acısını hissetmeyiz. Algımız, içimizde daha önce hissettiğimiz duygular, tecrübelerimiz tarafından yönlendirilir.

Bu sebeple, daha önceki (doğum öncesi) aşamalarımızı edinmeden kendimizi tanıyamayız. Kendimizi edinmemiz gerekir aksi halde tüm yaratılışı edinmemiz mümkün olmaz. Sadece, ruhumuzun indiği dereceleri çıkmaya başlayarak niteliklerimizi idrak ederiz.

Yükseldiğimiz için değil; daha ziyade, yükselerek, geçmişe giderek, daha önceki "düşen" derecelerimizi ediniriz. Bu şekilde özümüzü görürüz.

Hiç Kimse Kendini Bilmez

Bir nesneyi bütünüyle bilmek için, ihtiyacımız olan onun negatif, kötü niteliklerini ve göstergelerini öğrenmektir. Bunun sebebi alma arzusunun içinde yaratılan tek şeyin egoizm ya da kötülük olmasıdır.

Bir şeyi bütünüyle tanımak için içindeki en büyük egoist unsuru fark etmeliyiz. Daha sonra, doğanın derinliklerine ve o şeyin ilksel özüne ulaşabiliriz.

Dolayısıyla, bir şeyin özünü anlamak negatif özelliklerini görmek demektir. Kişi içindeki negatifliği göremediğinden kendini de bilemez.

Neden içimizdeki kötülüğü fark edemiyoruz? Bunun nedeni egoizmin bizim bunu fark etmemize olanak tanımamasıdır. Özümüz, haz alma arzudur. Hazzın yokluğu bize acı verir.

Kendi irademizle acı çekiyor değiliz, bu bizim doğamızın üstündedir. Eğer acı çekmeye hemfikirsek, bunun sebebi katlanmaya hazır olduğumuz acıdan daha fazla ödül beklediğimiz içindir. Bir başka deyişle, acımın ödülü olarak haz alırız.

Ancak, bir şeyde haz görürsek karşılık olarak bizim için negatif ve zararlı olanı göremeyiz. Tüm hazlar egoizm tarafından bize getirildiğinden egoizm, kötülüğü görmemizi engeller.

Eğer egoizmi kötülük olarak algılasak bundan kurtulmak için bir arzu geliştiririz. Ancak tersine bizler şöyle deriz: "Bu insan büyük bir bilim adamı, aktör olmak istiyor; ya da çok çalışıyor; ailesine iyi bakıyor, çocuklarını seviyor!" Bir şekilde negatif yönleri görmezden gelerek egoizmin göstergelerini övüyor ve içinde pozitif unsurlar bulmaya çalışıyoruz.

Bu sebeple insanlar komünizm, hayır işleri gibi teorilerle meşgul oluyorlar: Bu egoizmi etkiler: "Ben doyuma ulaştım"; "İnsanlar benimle ilgilenecek"; "Kendimi iyi ve güvende hissediyorum". Bu egoizm için mükemmel bir kılıftır! Bununla ilgili negatif şeyler duymak istemeyiz: Hoş değildir ve acı çekmemize neden olur.

Haz Kötülüğü Gizler

Başkalarında negatif olarak gördüğümüz her şeyi kendimizde pozitif olarak görmeye çalışırız. Sevdiğimiz insanların iyi yönlerini görürüz. Sevmediğimiz insanlarda da sadece kötülüğü görürüz.

Çocuklar ve ebeveynler buna en mükemmel örnektir: Her anne-baba çocuğunda sadece pozitif özellikleri görür. Negatif bir şeye dikkat çekin bakalım, siz doğru, objektif bir noktaya parmak basmış olsanız bile kendinize bir düşman edirsiniz. Çünkü egoizm objektif olandan değil, sadece haz olan şeyden anlar!

Kötülük olarak hissettiğimiz her şey acı verir. Dolayısıyla, kötü olduğunu önceden bilmemize rağmen, hislerimizi iptal ederek, duymamaya ve bize gösterilen kötülüğü görmemeye çalışırız. Bu otomatik olarak gerçekleşir.

Kendimizle ilgili gerçeklere tahammül edemeyiz. Psikologlar, buna "bedenin savunma mekanizması" diyor, Kabalistler ise "egoizmin savunma mekanizması!"

Kural şudur: "Hazzın kaynağı kötü olarak algılanmaz." Ancak tecrübelerin sonucunda kişi idrak eder ki iyi görünen şey aslında kötüdür. Bunu anlaması kişinin aylarını, yıllarını alır. Bu idrak bir bellek ve belirli farkındalık nitelikleri gerektirse de, aslında insanın kendisini araştırmasıdır. Fakat herkes bunu yapamaz. Bedenimiz, saf egoizmden oluşmuştur, bu nedenle acının hazzı takip ettiğini bilir ve bu haz üzerinde bir tepki yaratır: Öncesinde haz kötü olarak algılandığı zaman bir noktaya kadar sonraki acının nedeni olur. Tam anlamıyla yüksek derecelere ulaşan Kabalistler, "ruh" denilen kendilerindeki bu seviyeyi edinmeye lâyıktırlar.

"Ruh" ışıkla dolan manevî kaptır (Kli). Kabı içini dolduran ışık vasıtasıyla idrak ederiz şöyle denildiği gibi: "Işığında, ışığının farkına varacağım." Işık geldiği

zaman, onun özelliklerine karşılık kendi pozitif ve negatif özelliklerimizi göreceğiz. Çünkü bir şeyi ancak onun zıttı ile karşılaştırarak anlayabiliriz. Sadece Işık, eğer görünürse, negatif özelliklerimizi aydınlatır.

Ruh – Âdem'in Edinimi

Daha önce belirttiğimiz gibi, ilk olarak dünyalar Yukarıdan aşağıya doğru edinilir: Başlangıçta "ruhların düşmesi" denilen kısmı ediniyoruz. Daha sonra aşağıdan Yukarıya, Yaradan'a yaklaşan dereceleri ediniyoruz.

Bir sonraki manevî dereceye yükselirken kişi önce, ruhunun manevî doğuma kadar varlığını sürdürdüğü Yukarıdan aşağıya düşüşte ilk seviyeyi edinmelidir. Bu seviyeye "İbur" (fetüs), (Ubar - manevî fetüs, İbur - doğum süreci) denir.

Diğer bir deyişle, Yaradan'ın gücü ve arzusuyla ruh bilinçsizce düştüğünde farklı olsa da, her yeni manevî dereceye yükseliş, derecenin içindeki "İbur" seviyesiyle başlar. Yükselirken, kişi tüm isteği ve dualarıyla bilinçli olarak kendini "İbur" aşamasında bulur: O derecenin manevî yasalarına tam teslim olma seviyesi ve o derecede ona ifşa olan yasalara tam bağlılık.

Eğer, egoizmin engellerine rağmen kişi, o manevî derecenin kurallarını takip etmeye hemfikir olursa, o derecede Yaradan'ın içinde bir fetüse dönüşür. Daha sonra, o dereceden geçene ve "İbur" seviyesine daha yüksek bir derecede tekrar girene kadar doğar ve gelişir. Bu şekilde, her bir derecede kişi aşamalı olarak "fetüs" seviyesinden özümsemeye başlar –yani yasalarına bütünüyle boyun eğmek.

Kişi “bir fetüs” olduktan sonra, gelişimine devam eder: Manevî yasalara uymak için zorlanmak yerine, egoist niteliklerinin yerine onları gönüllü olarak kabul eder. Yani, manevî bedeni daha önceki egoist arzuların yerine yeni organlar – özgecil arzular – talep eder. Onların içinde, ruhunu ve Yaradan rızası için Üst Işığı edinir. Buna aşağıdan Yukarıya olan edinim, gerçek edinim denir!

Kişi, verilen derecenin yasalarını kabul edene kadar onun arzularını, niteliklerini elde etmez, o derecedeki durumuna “fetüs”, Ubar denir. Bu her derecede meydana gelir. Fakat o derecenin yasalarını özgürce uygulamaya başladığı ve arzularını elde ettiği anda o derecede doğduğu düşünülür.

Fetüs arzularındaki, niteliklerdeki ve o derecenin yasalarındaki “çözünme”dir ki bu durumda ona “Baba ve Anne”(Aba ve İma) denir. Kişi bu derecenin özelliklerini elde ederse, o derece kadar büyük olur ve hemen yeni bir Üst dereceyi hisseder.

Aynı yol tekrar eder: Kişi, kendisinden bir Üst derecenin embriyosunu inşa etmeye başlar ve bu onun “Baba ve Anne”si olur.

Ruhun Düşüş Dereceleri Onun Doğumudur

İnsan ruhunun Yukarıdan aşağıya doğru indiği tüm derecelere insan ruhunun doğumu denir. Ancak, bir Üst derecenin arzusunu talep eden kişi manevî olarak doğmuş sayılır.

Kabala çalışarak, kişi kendi kötülüğünün farkındalığı sürecine girer. Bu yolculuğa egoist niyetle "Lo Lişma"dan başlıyoruz.

Manevî bir haz almak için maneviyata egoistçe talip olup, Yaradan'ı edinmeyi arzuluyoruz. Her birimiz manevî yükselişimize hayattaki hayal kırıklıklarımızla başlıyoruz; başka türlü egoizmimizi nasıl yönlendirebiliriz ki?

Bu sebeple, özel bir şeyin içinde kılıflanmadan, uzaktan parlayarak, dünyamızdaki nesnelere ışığını çeken Yaradan, maneviyattan haz alması için kişinin içine egoist bir arzu yerleştirir. Dolayısıyla, kişi maneviyatı egoistçe arzular. Ancak, egoizm bundan çıkmamız için kesinlikle bize yardım eder; egoizm kendine karşı hareket eder.

Kişi bir egoist arzu yerine başka birini koymayı dener. Bu, gerçek arzunun gelişmesi için öncelikli aşamadır. Doğal olarak, manevî gelişim, "Aba ve İma" (Baba ve Anne) dediğimiz Üst güçler tarafından yapılandırılır. Bilinçsiz gelişimin bu aşamasına "İbur" denir. Bu, dünyamızın bilinçsiz "İbur"udur. Manevî dünyada, kişi "İbur" aşamasına bilinçli olarak girer.

620 Defa Daha Büyük Olan Ödül

Fiziksel bedeninde var olan kişi, Sonsuzluk dünyasının Malhut'unun tüm ilâve arzularını aşamalı olarak alarak, onları ıslah ederek, ruhun bu dünyaya düşmeden önceki en yüksek derecesini edinmek zorundadır; bu dereceyi, bu bedenin içinde yaşarken edinmelidir.

Bu şekilde bir insan, ruhunun düşmeden ve bu bedene girmeden önce edindiği Yaradan'la birliğe gelmenin 620 defa daha büyük halini edinir.

Bu kazanç, tüm dünyaların yaratılanları için bir nedendir. Egoizmin ıslahına şükürler olsun, bu dünyaya doğduğumuz zamankinden 620 defa daha fazla maneviyat ediniyoruz.

Maneviyatta hiçbir şey kaybolmaz: Eğer belli bir dereceye çıkarsak, yukarıdan aşağıya yolculuk eden ruhumuz, düşmeden önceki durumunu muhafaza eder ve bu dünyaya gelir.

Bu nedenle, geçmiş (doğmadan önceki) ve bugün manevî aşamalar aynı derecede ve aynı zamanda kalır. Her iki derece de insanın içindedir. Fakat şimdi kişinin, tüm egoist niteliklerinin üzerinde bir perde vardır. Perdenin yardımıyla, özellikle kişi önceki aşamalarının farkına varır ve dolayısıyla onu dolduran ışığı hisseder ve tadar.

Kişi, daha önce farkında olmadığı kendi düşüncesinin farkına varır. Bu, özgür edinimin özüdür. Şimdi kişi yeni nitelikler edindiğinden, Yaradan'ı 620 defa daha fazla hisseder. Bundan önce, kendi

durumunu fark edecek Kelim'i olmadığından, kişi İbur aşamasındaki derecede kalır.

Tersi olarak, egoizme şükürler olsun (Yukarı çıkışta onunla çalışmak bu seviyenin 620 emrini yerine getirmek), kişi Yaradan'ı görmek için imkân elde eder ve 620 defa daha fazla farkında olur.

Fakat kişinin manevi doğumuyla dünyadaki görevinin tamamlandığını düşünmemeliyiz, dünya anlamını ve değerini kaybettikten sonra kişi ilk manevi dereceye yükselir.

Tersi olarak, manevî dereceler, bu dünyanın giysileriyle, nesnelere aracılığı ile kendilerini inşa ederler. Buna rağmen kişi, bu dereceler içindeki manevî kısımları hisseder. Bu sebeple bizim dünyamız kişiye şeffaf görünür. Algısında, eylemlerinde ve davranışlarında onları birleştirerek ve karıştırarak, geri kalan dünyaları da aynı "açıdan" görmeye başlar. Bu birliği edinme seviyesi kişinin ıslahının seviyesini belirtir.

Manevî olarak, kişi bunun içinde olmasına rağmen, bu dünyadan daha yüksekte olur. Bu şekilde dünyayı kullanma şansı doğar. Bu, yaratılışın gerçek amacıdır: Bu dünyanın içinde olmak ve onun içindeyken Yaradan'ı edinmek.

Bizim dünyamız bir kere geçtikten sonra unutulacak bir seviye değildir. Tüm çalışma özellikle bu dünyanın giysileri için yapılır: Aile, toplum, tüm çevre vasıtasıyla. Bu sebeple Kabalistler, tüm realiteyi reddeden kişiler değildir. Tersine, bir Kabalist buna en çok bağlı olan kişidir.

Ruhun Gelişimi

Doğduğu andan ve aşağıdan Yukarıya manevî eylemin başladığı andan itibaren, aşamalı olarak manevî olarak gelişen insan, tersten olsa bile ruhunun indiği aynı seviyeleri çıkar ve aynı süreçten geçer.

Yukarıdan aşağıya seviyelerin inişini çalışmak kişinin içinde bu süreci tekrarlaması için bir arzu uyandırır. Saran Işık her iki durumda da uyanır, kişinin bu dereceleri henüz edinmemiş olması faktörünü dikkate almadan derecelere bağ kurar.

Kişi, eylem yapmaz: İçsel hislerinde, zıt yöne doğru hareket ederek, yaratılışın tüm aşamalarını – bu sefer sadece kendi kendine – geçerek, kendini yaratır.

İçindeki tüm derecelere teslim olarak, kendini ve arzuları için bir perde yaratır. Sonuç olarak, aşamalı bir şekilde ruhu, bu bedenle kıyafetlenmeden önceki halinden 620 defa daha fazla Yaradan'ı edinir.

Bu şekilde, Yaradan tarafından bize ne büyük bir olanak verilmiştir! İnsan, sanki kendi durumu buymuş gibi, Yaradan'ın kendisinden daha fazla Yaradan haline gelir! Her dereceyi edinerek, kişi kendi özünü idrak eder ve Yaradan'ın tüm bunları önceden hazırladığını keşfeder. En belirgin his şudur ki yukarıdan aşağıya indiği zaman, kendisinin edindiği derecenin nitelikleri içinde işlemeye başlar.

Ne mükemmel bir edinim! Bir tarafta insan, diğer tarafta Yaradan! Eylem yer değiştiriyor ve ayrılmaz oluyor: İnsan her şeyi yapar; Yaradan her şeyi yapar.

Daha sonra, kişinin çıktığı her bir manevî derecede birleşirler.

Kabala, insanın bu iki kat algısına – öyle ki her şey Yaradan’a bağlıdır ve karşılık olarak her şey insana bağlıdır – “HaVaYaH -ELOHİM” in çift hükmü der.

Manevî derecelerde, bu çift hüküm kişinin algısında birleşir, zaman unsurunda olduğu gibi, geçmiş, bugün ve geleceği hissetme. Ancak, farkındalık yani insanın kendi “beni”nin farkındalığı kalır. Dünyada benzeri olmadığından, bizim dilimiz bu manevî hissi açıklamaya yeterli değildir, çünkü bizim dünyamız sebep sonuç ilişkisiyle tanımlanır.

Ne insan, ne de Yaradan sebep olarak hareket eder, her şey sadece insana ve aynı zamanda her şey sadece Yaradan’a bağlı olamaz. Bu bizim mantığımızla gelişmektedir: “Her şey bana bağlıdır ve aynı zamanda her şey önceden kararlaştırılmıştır.” İnsan sadece “dünya”dan özgürleştikten sonra burada bir gelişkinin olmadığını anlar.

Gelişim Başlangıcı İfade Eder

Bu iki yol – yukarıdan aşağıya ve aşağıdan yukarıya – kesinlikle birbirine benzer; kendimizin aşağıdan yukarıya gelişim yolunu idrak ederek, düşüşün yolunu, dünyaların yaratılmasını ve yukarıdan aşağıya inen ruhları anlayabiliriz. Bu sebeple Kabalistler, aşağıdan yukarıya olan manevî dereceleri idrak ederek bize düşüş yolunu tarif ederler.

Kabalistler, kendi yollarını bize açıklamazlar, çünkü Yaradan'ın eylemlerini tüm yaratılışla bağlantılı olarak açıklamak isterler ve gelişim süreçleri sırasında bunu edinmiş olanların açıklamalarından ve onların manevî yükselişlerinden faydalanırlar.

Egosundan ve bu dünyadan çıkarak insan kendisini manevî dünyanın Asiya'sında bulur; daha sonra Yetzira dünyasına yükselir; sonra Beria; ta ki sonunda Atzilut dünyasına erişene kadar. Bu meyvenin ilk ekiminden olgunlaşma sürecine kadar geçen dört aşamaya benzer:

1. Meyve olarak adlandırılacağı vakte kadar – Asiya dünyası
2. Yenilebilir, fakat henüz tadı yoktur ve zevk vermez – Yetzira dünyası
3. Tat ortaya çıkar – Beria dünyası
4. Tat ve tüm özellikler tamamen ortaya çıkar - Atzilut dünyası

Gelişimin İki Yolu

Genel olarak yaratılışın içinde olan her şey, aynı zamanda en küçük parçanın içinde de vardır. Dolayısıyla, ABYA dünyasının seviyelerini inişte ve çıkışta geçerli olan tüm nitelikler ve yasalar, en küçük parça için de söz konusudur.

En yüce dereceye Baba denir, bunun sebebi Yaradan'dır. Haykırışta bulunulan, en alt seviyeye oğul denir, yani dal, etki veya yaratılış.

Yukarıdan aşağıya iniş, aşağıda olanın yukarıda olandan doğması ve bağımsız olarak kendisini fark etmesi ve yaratılışın Yaradan'dan ayrılmasıdır.

Dünyaların düşmesinin anlamı şudur: Dünyalar, kendini tamamen bağımsız hissedene kadar yaratılışın aşamalı ortaya çıkmasına ve Yaradan'dan uzaklaşmasına yardım eder.

Manevî derecelere çıkmak ise tersi sonuçları içerir: Kişi manevî gelişimde (Yaradan'la benzerliği arttırmak) yaratılışın kökünü, Baba'yı ve O'nun gibi olmayı edinir. Yaratılışın her bir parçası (insan) bireysel olarak ve diğer tüm yaratılış genel olarak bu aşamadan geçer.

Doğayı Taklit

Var olan, yaratılan her şeye bakarak, bizler – yazılanlara uygun olarak: “İslah etmemiz için yaratılan” – her şeyin bizim için yaratıldığını keşfederiz. Diğer dünyaların etrafındaki realite, sadece var olan yaratılışa şekil vermemiz için yaratılmıştır.

Mevcudiyetteki eylemimize yaratılışın ıslahı denir. Amacımız tüm yaratılışı ıslaha getirmektir.

Özellikle bunun için şöyle yazılmıştır: “İslah etmemiz için yaratılan”, şuna inanmalıyız ki tüm yaratılanlar bizim için, bizim edinimimiz için yaratılmıştır; perde inşa etmede, her şey bize bağlıdır. Yaratılışın içinde bizim rolümüz, gelişimimizi doğayı taklit ederek, tamamlamaktır.

Sonsuzluk dünyasından başlayarak, Yaradan ve Âdem'den gelen ruhun kırılarak fiziksel bedende bu

dünyada ortaya çıktığı ve varlık sebebinin Yaradan'ın amacı olduğunu anladığı andan itibaren, Yukarıdan aşağıya var olan her şey, bu şekilde yapılanmıştır: Yaratılışın gelişiminin tüm bu aşamaları üst derecedeki ilk düşünceyi temsil eder.

Daha sonra bizim manevî “doğum öncesi” gelişimimiz – eylemlerimizde manevî olarak bağımsız olma anına kadar – talep ettiğimiz perde ölçüsünde başlar. Bu Yaradan'dan bağımsız olacağız demek değildir; daha ziyade egoizmimizden bağımsız olacağız demektir.

Bağımsızlık kazanmaya manevî doğum denir. Daha sonra gelişimize manevî merdivenleri çıkarak başlarız.

Gelecekteki aşamalarımız, niteliklerimiz içimizdedir, tıpkı içinde gelecek gelişim aşamalarını barındıran tohumun toprağa ekilmesi gibi.

Sadece ihtiyacımız olan, yeni doğmuş olanın, başarılı gelişimi için dışsal koşulları oluşturmaktır. Gelişimimiz için gerekli olan bu dışsal koşullar, ruhumuz için yaratmamız gerekenlerdir. Sadece bundan sonra ilerlemeye başlarız.

Bu bizim görevimizdir. Yeni bir şey yaratmıyoruz; her şey zaten içimizde var ve tek yapmamız gereken manevî doğamızı örnek almayı öğrenerek, içimizdeki manevî dereceleri su yüzüne çıkarmak.

Dahası, insan geliştikçe dünyanın gerçek resmini görmeye başlar: Tüm dünyaları eş merkezli görmesiyle dünya şeffaflaşır ve birbirinin içinde kılıflanır; kişi aşamalı olarak tüm bu dünyaların Yaradan'ın ışığının parçasını nasıl tuttuklarını görür. Onlar

vasıtasıyla Yaradan bize bu dünyanın imajında görünür. Dolayısıyla, kişi manevî gelişimi ölçüsünde bu dünyanın nesnelere ardındaki manevî güçleri görür.

“Yukarıdan Aşağıya” Edinim Bize “Aşağıdan Yukarıya” Nasıl Çıkacağımızı Öğretir

Manevî doğumdan sonra, geçirdiğimiz gelişim, içimizde ve dışımızda gördüğümüz doğanın eylemlerinin tekrarıdır.

Manevî merdiveni çıkmak demek, nitelikler bakımından onlara benzemek demektir. Kişinin tüm gelişimi sadece üst derecelerin doğasına ve daha sonra Yaradan'ın kendisine benzerliğe erişmeyi, içerir.

Yaptığımız her şeyde sadece doğayı taklit ederiz: Boyama endüstrisi, sesler, taşımacılık, yönetim, tüm bilgilerimiz ve bilim, bize zaten ifşa olmuş çevreyle ilgili bilgimizin toplamı.

Realiteden tamamen kopuk gibi görünen, tüm teknolojik ilerlemeler, doğanın taklidinin gizlenmiş halinden başka bir şey değildir.

Fakat doğa dediğimiz şey, realitede var olan muazzam resmin sadece küçük bir parçasıdır ve bu sadece yükselmiş olanlara kendini ifşa eder.

Tüm resmi göremeyiz ve dolayısıyla onu şimdi yeniden oluşturamayız. Doğanın kavranılamayan bölümü dışımızda kalırken, diğer kavranabilen bölümü de içimizde algılanır.

Fakat bunlar kesinlikle aşamalı olarak bize ifşa olanlardır. Buna doğayı taklit ederek gelişmek denir.

İnsanlığın bu dünya çerçevesindeki gelişimi ve insanın manevî gelişimi, ona ifşa olan doğayı taklit etmesiyle mümkün olur.

Yaşam ve Haz Birbiriyle Çelişir

Doğanın yapısına ve işleyişine bakarak (hem bireysel, hem de genel nesnelere), birleşik bir sistem olarak hissettiğimiz tüm yaratılış işleyişinde, yaratılan her şeyin belli bir amaçla yaratıldığını görürüz: Varlığını, işlevselliği ve gelişimini sürdürmek.

Herhangi bir şeyin yapısı içsel olarak öyle akılcıdır ki – herhangi bir biyolojik yaratılışın bağları öyle harika ve öyle sarmaldır ki – yaşayan bir organizmayı araştırırken tek bir kusur bile bulamayız.

Dahası, önceki tecrübelerimizden anlaşılmıştır ki eğer bir eksiklik görürsek, bu bizim tüm organizmanın nasıl mükemmel işlediğini anlama eksikliğimizden kaynaklanır.

Bu sebeple, kural olarak tüm doğaya yapılan tüm müdahaleleri tarihsel, bozuk kişilikler ve felâketler anlamında acı cezalandırmalar takip eder.

Bunun, doğanın cansız, bitkisel, hayvansal ya da insan seviyelerinde olup olmaması fark etmez. Bize, en azından insan seviyesinde – kendimiz – müdahaleye hakkımız varmış gibi gelir. Ancak, bilmeyerek ve doğal olarak insan varlığının işleyişini tanımlayan yasaları izlemeyerek ve bunlara müdahale ederek kendimize de zarar veriyoruz. Bu nedenle yüzyıllardır bunun için cezalandırılıyoruz. Temel olarak bu yol, eğer Kabala yolunu seçmezsek bizi bekleyen acının yoludur.

Gizli Mükemmellik

Eğer yaratılışın tüm resmini kendimiz de dâhil tam açıdan görebilseydik, hiçbir eksiklik bulamazdık. "Toplumun işleyişini tanımlıyor gibi görünen" yeni yasalar icat etmek yerine yaratılışın yasalarını takip etseydik, tüm bunların bizim iyiliğimiz için olduğunu idrak ederdik.

Tüm kapsamıyla bu yasaları idrak etmediğimizden, mantık ötesi inançla (egoizmi iyileştirmek anlamında) gidecek içsel gücü bulamıyoruz, egoist aklımıza hizmet etmeye devam ediyoruz ve hem kendimizle ilgili hem de doğaya müdahalede sürekli olarak yanlışlar yapıyoruz. Her şey, mutlak mükemmellikte yaratılmıştır ta ki biz doğana kadar.

Üst hükmün, her türün doğumu ve gelişimi için ve doğumdan sonraki ilk aşamalar sırasında ilgiyle ve özenle hazırladığı yol ile yaşamımızı sürdürebilmek için katlanmaya zorlandığımız hayat mücadelesi yolu, arasındaki çarpıcı farkı anlamalıyız.

Bu, her şeyi gören doğanın plânını iptal edip bireyin sonraki gelişimini kendine bırakması gibidir. Bu değişim çok keskindir, öyle ki büyük bir özenle doğanın yarattığı insan O'ndan bile gizlenir. Paha biçilemeyen biyolojik malzeme gibi, gelişimin bu uzun yolu, tüm akılcı yasaları kırmak ve organizmamızın kendi kendine gelişmesine müsaade etmek için, boşlukta kaybolur.

Organizmamızın amaçlı bir şekilde işleyişinde, her organda ya da hücrede görürüz ki tüm sistemler en uygun şekilde işlemektedir.

Her bir organda, hücrede veya molekülde işleyişin amacını görebiliriz. Eğer bu amacı daha bilmiyorsak, henüz bize ifşa olmadığı içindir. Ancak, tüm bu yaşayan organizmaların, amacının ne olduğunun cevabını veremiyoruz, bu bizden gizlenmiştir!

Etrafımızdaki realitede bir paradoks görürüz: Yarattılan her şey, bizim bilmediğimiz mükemmel yasalara göre yaratılmıştır. Her şeyi düşünen doğa, neden bu yasalardan habersiz olmamızı istiyor? Bunları bilmeyerek, doğanın mükemmel bir organizma yaratma çabasını bozmuyor muyuz?

Yaratılışın yasalarının sadece bir kısmını ve onların akılcı bütünlüğünü anlayabiliyoruz. Ancak, insanın amaca yaklaşmak için yarattığı, hükmedici yasalarda hiç mantık görmüyoruz.

Küresel ölçekte aynı zamanda evrenin varoluşunun amacını da göremiyoruz; kozmik ölçüde, ülkelerde, devletlerde ve kişisel olarak her birimizin içinde neler olduğunun anlamını ve bunun sebeplerini bilmiyoruz. Etrafımızdaki realitedeki en önemli şeyler bizden gizlenmiştir.

Yeni Doğan İnsan

Genel, tekil olanın birleşimini de içerir ve bu şekilde ona benzer. Tekil olan bireyin doğumu ve gelişimi söz konusu olduğunda, aynı şey genelin doğumunda da gerçekleşir.

Fetüsün doğum öncesi ve sonrası gelişiminde özel koşullar gerekli olduğundan, ebeveynleri ona sevgi ve ilgi (yeni doğanın gelişimini sağlamak için,

doğa tarafından bize verilen his), gösterir aynı şey bireylerden oluşan insan toplumu için de geçerlidir: Toplum doğar ve benzerlik yasasıyla gelişir.

Annesinin içindeki fetüs, gelişiminden kimin sorumlu olduğuyula ilgilenmez doğa mı yoksa annesi mi, bu hiç önemli değildir. Doğa, plânlarının çalışmasını sağlamak için ebeveynlerin doğasına çok kuvvetli içgüdüler yerleştirmiştir.

Öncelikle, Yaradan tüm dünyaları yarattı ve ruhları onlar aracılığı ile bizim dünyamıza indirdi, burada çocuk yetiştirme ve sevme arzusu olan bir anne ve baba yarattı ve şükürler olsun ki onlara başka egoist arzular vererek, üçüncü bir kişi yani yeni bir egoizme sahip olmaktan hoşnut olmalarını sağladı.

Görüyoruz ki doğum, içsel gelişimi devam ettirir. Bu insanın gelişiminin henüz başlangıcı bile değildir. Hâlâ doğanın güçlerinin etkisi altında yukarıdan aşağıya düşmektedir.

Kişi kendi başına gelişmeye başladığında; aşağıdan yukarıya çıkan yola başladığında; manevî olarak ne zaman doğar? Yalnızca ilk bağımsız manevî eylemden doğar. Bu tüm toplum için de geçerlidir.

Tüm insanlığın yeni doğmuş bir bebek olduğunu düşünecek olursak, o zaman onunla ilgilenen ebeveynler yerine Yaradan onlar için ne hazırlamıştır? Yaradan toplumun manevî gelişimi için, "komşunu kendin gibi sev" ortak yasasını oluşturmuştur.

Yaradan'ın düşüncesine göre, bu yasa "Baba ve Anne"nin görevlerini yerine getirmek zorundadır. Eğer toplum bu özgecil yasayı anlamazsa, tüm toplum bir yetim gibi acı çeker ve toplumsal düzeni ve rejimleri

değiştirerek, kendi yıkımına doğru ilerler. Bu acı çekiş, toplumun manevî doyumunu edinmek için nasıl hazır olduğunun işaretidir.

Toplum fedakâr ebeveynleri nereden bulacak? Her birey etrafındaki insanların içinden, kendisinin özel olduğunu hissettirecek ve diğer tüm insanların onun sevgi dolu ebeveynleri olduğunu söyleyecek birer ebeveyn bulmak zorundadır.

Eğer toplum baba ve anne olarak işliyorsa, toplumun her bireyini sanki kendi çocuğuymuş gibi doğurmak ve ilgilenmek tüm toplumu, manevî olarak Yaradan'ın ışıyla kendini ıslah etme seviyesine yükseltir. Sonra kendi kaderlerini tam olarak edinirler.

Fakat toplumun üyeleri kendi çevrelerini bu şekilde oluşturana kadar her birey anne ve babasını kaybetmiş ve doğal olarak da manevî olarak ölü kabul edilir.

Eğer toplum, manevî olarak mahvolmuş ve ölü olan böyle bireylerden oluşuyorsa, doğal olarak hiçbir üyesi için manevî himaye alamaz.

Toplum – Yaradan'ın Gücü

Toplum sadece bireylerin bir araya gelmesi değildir; o Yaradan'ın gücüdür. Yaradan, bireylerini manevî gelişime getirmesi için topluma bir fırsat vermiştir.

Bunun eylemsel bir süreç olmasına gerek yoktur; bu küçük kapalı bir toplum da olabilir. Her şey hangi amacı oluşturduklarına ve hangi prensipleri izlediklerine bağlıdır.

Eğer grup, Yaradan'la birliğe gelmek için, birbirine karşı şefkatli bir ebeveyn gibi davranmazsa, böyle bir

grup manevî olarak ölüdür ve daha sonra fiziksel olarak dağılır.

Tarihin değişik zamanlarında var olan çeşitli komünler, buna iyi birer örnek olur. Düşmelerinin tek sebebi şudur; eğer yukarıda söz edildiği gibi birbirleriyle ilgilenme sorumluluğunu almış olsalar bile, onların tüm kuruluş amacı egoist var olmaya ve Yaradan'la birliğe gelmek arzusunda olmamaya dayanır.

Doğa ve onun koşulları dediğimiz yorulmak bilmeyen manevî güç, bizi yaratılışın amacına doğru itmektedir: "Yaradan'a doğru yaklaşmak".

Eğer kendimizi ıslah edersek, ıslahımızın derecesi ölçüsünde Yaradan gibi olmayı arzularsak, o zaman bağımsız adımlar atarız.

Bir manevî nesne olgunlaşana ve yaratılışın amacına doğru hareket etme gücünü edinene kadar, doğanın zorlayıcı gücü onun ilerlemesini sağlar ve bu güç çok acıdır. Bu yola acının yolu denir.

Bu zorlayıcı güç sağlık, uyku, yemek, evlenmek, çocuk yetiştirmek, onları sevmek ve eğitmek konularında bizi zorlar. Bununla ilgili yapabileceğimiz bir şey yoktur, bu arzular kendi isteğimiz dışında içimizde doğar.

Kişi Kabala çalışarak önündeki amacı idrak etmeye başlar, onu edinmek ister ve bunu bilinçli olarak kabul ederek yapabilecek gücü vermesi için Yaradan'a yakarır.

Doğal olarak gelişme yerine, kişi şimdi geçmişte doğanın onu acı bir şekilde zorladığı kısmı bilinçli olarak doldurmaya başlar ve kendi içinde birçok değişimden

geçer. Yararatılışın amacına doğru olan böyle bir gelişime Kabala'nın yolu denir.

Yararatılışın amacına doğru bu bilinçli adımları atarak, kişi doğanın kendi üzerinde işlemesinden ve gözetiminden bağımsız olur; onun yerine kendi içsel çalışmasını yapar. Maddesel, egoist acılar, manevî acılarla yer değiştirir, kişinin kendi ıslahı ve sonra da Yaradan'a ulaşmak için özlem duymak.

Kişi bağımsız olarak kendi üzerinde ne kadar uzun çalışırsa, Kabala çalışmada çaba sarf ederse, diğer öğrencilerden oluşan grupla ve öğretmeniyle birliğe gelirse, o zaman kendi üzerinde işlemesi için doğadan bir o kadar daha güç alır ta ki onun etkisinden tamamen bağımsız olana kadar.

Kişinin geçtiği her bir derece, doğadan "alınmış" çalışmayı temsil eder. Manevî derece Yaradan'la hemfikir olma derecesini belirtir, yani diğer bir deyişle kişi hedeflediği şeyi edinir.

Eğer toplum haz almak için birliğe gelmeyi arzularsa, toplumun bu şekildeki hareketi doğru yönde değildir çünkü Yaradan için olan amaç egoist amaçla yer değiştirmiştir.

Bu dünyada doğan insan doğum öncesi gelişimine devam eder. Bu gelişim, ruhun sonsuzluk dünyasından tüm ruhların kaynağından düşüp yukardan aşağıya tüm dereceleri geçip, bu dünyadaki manevî doğuma gelene kadar geçirdiği evrelerdir.

İnsan Yaratılışı Tamamlar

Yaradan mükemmel olmayan varlıklar yarattı.

- Yaratılışın mükemmel olmamasının amacı nedir?
- O'nun yarım bıraktığını bizler nasıl tamamlayacağız?
- Eğer O'nun tarafından yaratılan tek varlık isek kendimiz için ne yapmalıyız?
- Kendimizi meydana getirebilir, ıslah edebilir, tamamlayabilir ya da değiştirebilir miyiz? Zira bunların hepsi doğamız tarafından biz – ıslah olmamışlara – verilen güçten daha fazlasını ister?

Yaradan'ın içimizde neyi yarım bıraktığını nasıl bilebiliriz?

Görünen o ki bu sorulara cevap verebilmek için, ne yaratıldığını bilmek zorundayız. Dolayısıyla, kendimizin "ıslahının" ilk adımı, Yaradan tarafından ne yaratıldığını yani egoizmimizi bilmekten geçer. Bu aşamaya kendini tanımak ve kötülüğün farkındalığı denir.

Yaradan'ın insanın çalışmasına ihtiyacı yoktur. Yine de yaratılışı eksik olarak yaratmıştır ki bu şekilde insanın kendi yaratılışını tamamlama olasılığı olsun.

Yaradan yaratılışın bazı kısımlarını insanın gelişimi için bırakmak zorunda kalmıştır. O, Kendisi, "iddia edildiği gibi" insanın yerine bunu sonuçlandıramaz.

Bu sebeple, insan kendini ıslah ederek, Yaradan'ın onda yaratmadığı belirli nitelikleri (Kelim), niyet ve arzu, edinir. İşte bu nedenle Yaradan, yapması gerekeni

yapar. Sadece yaratılan insanın gerçekleştirebileceği çalışmanın en önemli kısmını onun ellerine bırakır.

Yaradan açısından bu O'nun kusursuzluğunu ifade eder: O, böyle mükemmel olmayan bir varlığı yaratmayı başarmıştır ve aynı zamanda ona kendi başına mükemmelliğe ulaşma fırsatını da vermiştir.

Fakat bu dünyada insan Yaradan'ın iyiliklerini içinde ve etrafında gözlemlerken onları eksik olarak algılar. Bunun nedeni ıslahın sonunu – hem Yaradan hem de insan tarafından yürütülen, tam mükemmelliğin göstergesi – görmemesindedir.

Bu son aşamanın farkındalığı olmadığından, kişi aradaki aşamaları yargılayamaz, tıpkı yeni doğmuş bir bebek dururken, bir uzaylının yanığına düşerek yeni doğmuş bir ineğe onun ileride Napolyon olacağını söylemesi durumunda olduğu gibi.

Etrafımızda ve içimizde gördüğümüz tüm negatif nitelikler hepsi Yaradan tarafından özellikle yaratılmıştır, çünkü O, egoizmden başka bir şey yaratmamıştır.

Gel gelelim, Yaradan egoizmi yarattıktan sonra, bunun ıslahını bize bırakmıştır. Bunu özellikle yapmıştır, çünkü sadece kendi gayretimizle o dereceye – Yaradan'ın derecesi – ulaşabiliriz. Geri kalanı otomatik sistem formunda, örneğin sindirim sistemine benzer şekilde yaratmıştır. Fakat insana verilen kısım hiçbir şekilde Yaradan tarafından tamamlanmaz.

Özellikle Yaradan'ın tüm varoluşu yaratması ve kendi katılımını son ıslaha kadar kısıtlaması, O'nun mükemmelliğinin göstergesidir.

Üst derecelerin eylemlerini kısıtlamasının – artık ihsan edememek – ne kadar zor olduğunu biz anlayamayız çünkü ihsan etmek O'nun doğasıdır.

Biz ise kolaylıkla alabiliyorken ihsan edemiyoruz. Ancak, O'nun içinde var olan ihsan etmeye karşı gitmek tahmin edilemeyecek kadar zordur.

Bu, bizim dünyamızda, kontrol edemeyeceği şartlar nedeniyle bebeğinin gerekli ihtiyaçlarını gideremeyen, bir annenin durumuyla karşılaştırılabilir. Yaradan'ın bu durumuna “Şehina'm acısı” denir.

Şunu anlamalıyız ki Yaradan varlığını “iyi niyeti” sebebiyle değil, fakat O'nun derecesini edinmemizi sağlamak için kısıtlar. Negatif şeylere karşı tavrımız kritik etmeye veya hiçe saymaya değil, bu prensibe dayanmalıdır.

Tüm negatif ve pozitif şeyler, özellikle bizim yaratılış sürecine katılmamız için yaratılmıştır.

Yaradan, yarattıklarına mutluluk verme arzusunda olduğundan, O'nun için varlığını kısıtlamak, kendini gizlemek ve elbette acıyı yaratmak, O'nun niteliklerine terstir.

Yaradan'a Hak Vermek

Neden erdemli insanlara erdemli denir? Çünkü onlar, ışığın kısıtlanmasına, Yaradan'ın eksikliğine razı olurlar. Bu nedenle, Yaradan'ın onlara verdiği ve onların da mükemmelliğe getirmesi gerekenleri çalışmayı kabul ederler. Bu şekilde, yaratılışın “kusursuzluğunu” doğrularlar.

Kişinin yaratılış sürecine iştirak ettiği yer, Yaradan'ı memnun etmek için en etkili fırsatı sunar.

İnsanoğlu yaratılışta ne yapıyor? Kendine, Yaradan'a benzer bir form yaratıyor. "Yaradan" ne demek? Küçük, benden biraz daha yüksek bir manevî derece benim tarafımdan Yaradan olarak hissedilir. Bu derece beni hayata bağlar ve her zaman bana hükmeder. İçimde var olan her şeyi ve bana olan her şeyi buradan alırım. Bu sebeple, bir alt seviyeye kıyasla, bir üst dereceye Yaradan denir.

Kişi, bir üst dereceyi edinir edinmez, Yaradan'ına benzer ve aynı anda O'nun gibi bir üst dereceyi hisseder. Bu şekilde yükselerek kişi Yaradan'ı giderek daha çok ifşa etmeye başlar.

Bir manevî dereceden diğerine yükselmek ne demektir? Bir önceki derecemi Yaradan olarak adlandırıyordum şimdi ise O'nunla eşit hale geldim.

Yaradan, kendini bize örnek olması için bir üst derecede gösterir, O'nu takip etmemizi ve kendimizi O'nun "imajında ve suretinde" şekillendirmemizi arzu eder.

Yaratılışın tamamlanmamış kısmı olarak insan, "algı" (İbur), gelişim, doğum, yükselme ve büyümenin farkındalığına gelmeli ve bunu anında hissetmelidir. Yaradan kişiyi bu aşamaya getirir.

Yaradan, yaratılışın bir kısmını örnek olması amacıyla, diğerini de insanın yolu için oluşturmuştur. Yaradan insanı ortağı yapar ve ona en düşük dereceden başlaması ve kendini şekillendirmesi için bir fırsat verir. Bu aşama sırasında insan kendi üzerinde sürekli olarak iki çeşit etki hisseder – HaVaYaH – ELOHİM

dediğimiz, özel ve genel İlâhî Düzen: Bir yandan kişiye Yaradan tarafından yaratılan her şeyi kendi yaratıyormuş gibi gelir, diğer yandan, Yaradan'ın kendi üzerinde nasıl işlediğini görür.

Bu iki yaratıcı gücün karşılıklı edinimi: Hem kendi hem de Yaradan'ın gücü kişi üzerinde işler ve insanla Yaradan arasındaki bu ortak birlik manevî haz ve mükemmellik olarak hissedilir.

İnsan – HaVaYaH – İlâhî Düzen'le bir olduğu hissine gelir – ELOHİM. Malhut, her derecede Bina'ya bağlanır. Elbette insanda şöyle bir soru uyanır: "Ortak birlik noktasında, kim hükmediyor: Ben mi, Yaradan mı? Bu şekilde "Ben ve O" hissi kaybolur.

Öğretmenin Rolü

Yaradan'ın gücüyle açılan ve O'nun kurallarıyla yürüyen bu süreçte, bir öğretmenin rolü nedir? Öğretmenin tüm çabası, öğrencilerini kendine bağlamadan bağımsız hale getirmeyi amaçlar ki öğrenciler hiçbir koşulda ona bakmasın, tersine onun vasıtasıyla Yaradan'a baksınlar.

Bir öğrenci Yaradan'a benzemeyi öğrenmelidir, öğretmene değil. Böyle bir öğrenciye "Talmid Haham" denir. "Haham", Erdemli demektir, çünkü Hohma Işığının kaynağıdır, "Talmid" ise Hohma Işığını alan ve aynı şekilde veren öğrenciye denir. Bu sebeple "Talmid Haham" denir, çünkü O'na benzemek için Yaradan'dan öğrenir.

Yaradan, yarattıkları O'na benzer bir şey inşa ettikleri için büyük bir memnuniyet hisseder. Bizler,

Yaradan'ın daha yüksek yansıması olan yükselişin derecelerinde ilerlemek için tüm gücümüzle çalışırız. O'na benzerliğimiz ve niteliklerimiz ölçüsünde Yaradan'a haz veririz.

Bu dünyada bilgi anlamındaki gelişimimiz ve ilerlememiz kesinlikle doğayı taklit etme derecesiyle ölçülür, benzer şekilde manevî gelişimimiz de manevî doğayı ya da Yaradan'ı taklit etme derecesiyle ölçülür. Genel olarak ikisi arasında bir fark yoktur.

Yaradan'ın bize verdiği nitelikler ve doğamızın bir kısmı otomatik olarak işler. Doğamızın diğer kısmı ise sadece bizim içimizde yaratılır, öyle ki bu şekilde biz kendimizi bilinçli olarak ve tamamen doğaya (Yaradan) benzetiriz.

Bu fırsat, Yaradan'ın kendine yakınlığının istediği çok az kişiye verilir. Bunun sebebi şudur, O'na benzemek demek O'na yakınlaşmak demektir ve böyle bir fırsat kişinin çabasına bağlı olarak verilir. Daha önce söylediğimiz gibi, varoluş ve koşullu varoluş birbiriyle çelişir. Var olma bize yukarıdan verilir ve bu bizim için doğanın kanunlarını ifade eder.

Koşullu varoluş ise bizim niteliklerimize göre verilir. Bu sebeple amacımız, var olmakla, koşullu varoluşun birleşiminden oluşur, öyle ki "Koşullu Varoluş" hükmü, kesinlikle "Var olma" hükmü olur.

Bu şekilde görürüz ki her ikisi de sadece "Bir" ve Yaradan için çalışır ve bizim aracılığımız ile içimizdeki tüm ıslahı yapar ve bunu kendimiz yapmışız gibi harika bir his yaratır.

Hayat Belirtisi Olarak Eylem

Cevremizdeki doğayı dörde ayırırız: Cansız, bitkisel, hayvansal ve insan. Bu bölünmenin temel özelliği, her türün içsel gelişimi kendi seviyesine göre olmasıdır.

Manevî hayata dayandırılan tüm yaratılış iki türe ayrılır: İlk tür "cansız", "bitkisel" ve "hayvansal" olarak, ikinci tür ise "insan" dediğimiz, "konuşan" tür olarak adlandırılır. İlk tür tamamen ölü, sadece ikinci tür yaşayan olarak kabul edilir.

Dahası, "yaşam", "hareket" kelimeleri doğal olarak bizim maddesel dünyamızın kavramlarıyla direkt bağlantısı varmış gibi görünmesine rağmen, sadece manevî kavramlara dayanır.

Manevî eylemin gücü ve becerisi manevî yaşamın belirtisi olarak kabul edilir. Başlangıçta, iki birbirine zıt eylemin yardımıyla bu gerçekleşir: Manevî kısıtlama ve manevî büyüme.

Ancak, manevî olarak canlı kabul edilen doğanın "konuşan" seviyesi bile, arkadan itilip manevî dünyada uyanana kadar ölü kabul edilir.

Dışsal olarak "dirilme" ihtiyacı ortaya çıkar çünkü kişinin Kelim'i gelişmiş olmakla beraber, manevî annesinin içinde doğum öncesi aldığı manevî hayatı ve manevî eylemi edinmeye hazırdır. Ancak, doğum anında, manevî dünyada ortaya çıkışında, ona tamamen yabancı olan manevî çevrenin manevi bekleyişinden etkilenir.

Kısıtlama ve Büyüme

Üst dünyanın manevî olarak yeni doğmuş olanın üzerindeki etkisi onda kısıtlama başlatır.

Diğer dünyalarda, gelişiminin tüm aşamalarında, kişi manevî olarak ölü kabul edilir – cansız, bitkisel ve hayvansal seviyelerde. Sonunda, üst dünyalarda doğmak için olgun hale gelir.

Ancak, önceki gelişimler onun niteliklerini belirler; ölü doğar. Bu sebeple, manevî dünyanın ilk hissi onun üzerinde soğutucu bir etki yaratır ve kısıtlamayı açığa çıkarır.

Bu sebeple, dışsal manevî bir etkiye ihtiyaç duyulur: Bir üst dünyaya doğan canlanır, “arkasından iten” güçlerin yardımıyla. Manevî hayatın farkındalığına gelir.

Kişiyi saran manevî çevrenin manevî bekleyiş etkisiyle ilk manevî kısıtlamadan sonra, manevî olarak doğmuş kişi – manevî dünyanın manevî bekleyiş etkisine bakmaksızın – kendi başına bir önceki manevî niteliklerine ulaşmak için tekrar büyümelidir.

Bu birbirine tamamen zıt olan iki eylem – manevî kısıtlama ve büyüme – birlikte, manevî hayatın nefesi, ilk adım, olarak adlandırılır.

Manevî doğum sırasında gerçekleşen, manevî kısıtlama kişinin arzusunun dışında otomatik olarak gerçekleşir. Daha sonra, kişi kendisi manevî kısıtlama için daha güçlü, bilinçli bir çaba harcamalıdır.

Bazen manevî doğumda yeni doğmuş olanı düşüren bir zayıflık belirir. Böyle bir durumda manevî ortamın bu zayıflığının sonucu olarak kişinin içinde manevî kısıtlama uyanmaz.

Yeni doğmuş olanın bir boş alan yaratabilmesi için bir arzuya ihtiyaç vardır. Daha sonra, bu boş alan manevî yaşamın ışığıyla doldurulur.

Eğer manevî hüküm zayıfsa, manevî kısıtlamanın yokluğu kişide manevî hayatı doldurmak için boş bir alan hissi yaratmaz ve dolayısıyla kişi manevî olarak ölü doğmuş kabul edilir.

Yani doğan ölüdür. Başarılı bir kısıtlama ve büyümenin sonucu olan yaşamla dolacak boş bir alan yaratma becerisini kaybeder.

Kısıtlamanın olması, kesinlikle manevî yaşamın başlangıcıdır. Eğer içsel bir kısıtlama yoksa doğal olarak manevî kısıtlama eksiktir. Bunun sebebi kişinin kendi manevî sınırlarının ötesinde manevî olarak büyümesinin kesinlikle imkânsız olmasıdır.

Kendi manevî sınırlarının ötesinde, manevî olarak kısıtlama ve büyüme şansı olmadığından, manevî eylem için bir fırsat olmaz, dolayısıyla manevî bir yaşam da söz konusu olmaz.

Güç – Kısıtlama İçin Hazırlıklı Olmak Bir kişinin manevî hayata uygun olup olmadığı delili, Yaradan'ın ışığını almada kişinin en azından bir çeşit manevî kısıtlama yapabilmesindeki gücüdür.

Kişi manevî olarak kendini, egoizmini kısıtladığı an, Yaradan'ın ışığı bu kısıtlanmış yere dolar ve manevî büyüme gerçekleşir.

Dolayısıyla, ilk manevî eylem gerçekleşir. Bu andan itibaren kişinin manevî olarak canlı ve sonraki gelişimi yapabilecek nitelikte olduğu kabul edilir.

İlk “kendi içine” olan manevî harekete, kısıtlamaya ve bir önceki derecesinin sınırlarına doğru büyümeye “Ruh” denir. Bu, yaşam havasını içine çekme ve verme sürecine benzer.

Manevî olarak cansız, bitkisel ve hayvansal olan insanın, en ufak bir içsel kısıtlama gerçekleştirilmeye gücü yoktur. Dolayısıyla, manevî hayatın ışığı, manevî büyümeyi uyandırmak için onun içinde kıyafetlenmez. Yani, içsel olarak manevî kısıtlamayı kendinde yapamazsa, büyüyemez ve manevî hayatın ışığını alamaz. Bu doğanın kanunudur.

Dolayısıyla, doğanın “insan” seviyesindeki, ama manevî olarak “konuşan” seviyede olan kişi, manevî hayat için uygun olarak kabul edilirken, manevî olarak cansız, bitkisel veya hayvansal seviyedeki kişi, manevî olarak ölü kabul edilir.

Kısıtlamayı körükleyen soğutucu manevî hava, kişiye Kabala çalışması ve iyi eylemleri sonucunda gelir. Ancak, amacı anlayıp, özgün kaynaklara odaklanarak çalışılmaması durumunda – neden bu kişiyi öğretmen olarak seçtim ve neden çalışıyorum gibi – kişi içsel kısıtlamaya gelemmez.

Kendi egoizmini kısıtlayarak hayat ışığını, maneviyatı hissetmek ve idrak etmek boş bir alan oluşturur.

Bu, kişinin içindeki kötülüğün farkındalığı, “Akarat haRa”nın sonucudur. Kendi gerçek “benimi” açmak, iyi

eylem dediğimiz, kötülüğün farkındalığı, kişiyi kendisi için çalışmaya zorlar.

Maneviyata yaklaşmak, Yaradan'ı hissetmek net olmasa da bu, insanın yükselişidir. Diğer her şey ölüdür, çünkü egoisttir.

Kısıtlamanın Türleri

Manevî büzülme, içsel olarak kişinin kendisini kısıtlama becerisi, insanın en derindeki hislerinden çıkmalıdır.

Kedini kısıtlamak ne demektir? İnsan tek yaratılındır. Yaratılan tek şey Yaradan'ın ışığından haz alma arzusudur. Dolayısıyla, insan önceleri bilinçsiz olsa da Yaradan'ın ışığından haz alma arzusunda. Bizler sadece bu arzuyu doldurmaya yardımcı olan bir akla sahibiz. Manevî kısıtlamadan bahsettiğimizde arzuların kısıtlanmasından bahsediyoruz.

Eğer Kabala çalışmasından etkilenerек kişi bunda başarılı olursa boş alan ışıkla dolar. Bu boşluğa "Ruh" denir.

Kısıtlama, kişinin kendi eylemleri ve çabası sonucu olmalıdır, doğa her zaman kısıtlamaya değil, yayılmaya ve genişlemeye çabalar.

İki çeşit kısıtlama vardır:

1. Dışsal unsurlarla kısıtlama, örneğin bekleyiş gibi. Eğer manevî olarak doğan bedende kısıtlama yaparsak, bedenin kendisi önceki manevî durumunu tekrar oluşturmaya can atar. Hayat ışığıyla

doldurulacağından değil, daha ziyade manevî bedeninin belli sınırlarını kaplamaya can atan doğasının onu böyle yapmaya zorlaması nedeniyle önceki seviyesine dönmek isteyecektir. Herhangi bir dışsal baskılayıcı güç geldiğinde, manevî beden, Kap (Kli) önceki manevî formuna dönmek için tüm gücünü kullanır, dolayısıyla bu zorlayıcı pozitif dışsal güçten uzaklaşmaya çalışır.

2. İkinci kısıtlama Kabın yapısından kaynaklanır. Eğer kısıtlama olmasının sebebi manevî bedenin kendisinden ve Kabın niteliklerinin ve yapısının sonucundan kaynaklanıyorsa, o zaman beden, önceki sınırlarına, seviyesine dönme gücü yoktur.

Böyle bir durumda, kişinin Yaradan'ın yardımına ihtiyacı vardır ki böylece o özel ışık ona belli bir kısıtlamadan sonra gelsin, kabına girsin ve "Yaşam" dediğimiz kendi özgün formuna geri dönebilsin.

Manevî meyvenin baskı altına gelmesi durumunda, dayatılan yönetim kuralları, yasalar ve eylemlerle ve "beni" yok etmeye çalışarak, doğa her şeyi yerli yerine önceki arzusuna geri koyar. Bunun sebebi içgüdüsel olarak kendini doğal sınırlarına kadar doldurma ve tekrar önceki tüm niteliklerini kazanma arzusudur. Eğer herhangi bir nitelik, insanın içsel arzularıyla değil, dış güçler vasıtasıyla azaltılırsa ve bastırılırsa, islah gerçekleşmez.

Kabala tarafından reddedilen bu dışsal baskı, ahlâkım (Musar) temelidir. Eğer bir kişi veya dışsal bir şey insana engel olursa, bunun ona yardımcı olmaz. Kişi kendini içsel olarak kısıtlamalıdır.

Bunu başarmak için, kişi "kötülüğün farkındalığı" aşamasından geçmelidir, bu kişinin içindeki kötülüğü

bilmesi ve onu kötü olarak idrak etmesidir. Bu idrak ölçüsünde, kısıtlama insanın içinden kendiliğinden meydana gelir.

Bunu bir kitapta okumak, anlatılan şeyi kişinin kendisinde deneyimlemesi demek değildir. Sadece kişi taktik olarak bunları kendine hatırlatırsa, bu onun ilk kısıtlaması olur.

Kısıtlama, dışsal faktörlerin etkisiyle de olur örneğin toplum, onun gelenekleri, zoraki ritüelleri veya kişinin daha önce çalıştığı fakat doğası olarak edinemediği şeyler gibi. Dinî eğitimle aşılana alışkanlıklar doğal ve otomatik olarak yerine getirilir. Eğer durum buysa, insanın çabalamasına gerek yoktur, bu onun doğası olur.

Kötülüğün idrakiyle olmayan, sadece dışsal unsurların etkisiyle gerçekleşen kısıtlama, insanın başardığı bir durum olarak kabul edilmez. Beden (arzular), dışsal baskıların etkisi altında kabul etmeye zorlandığı sınırları kaldıran önceki seviyeye, dönmeye can atar.

Sadece kendini doldurmayı amaçlayan, bizim küçük egoizmimizin gerekli kısıtlamayı yapmak için bağımsız bir idrake gelme gücü yoktur.

Çalışma Güç Verir

Kişi dışsal güçlerin etkisinden kurtulmak için bir arzu geliştirir: Kabala çalışması. Eğer buna hazırsa, kendini kısıtlamak için manevî bir güç edinir.

Eğer kısıtlama, dışsal kaynakların (çevre, eğitim, gelenekler gibi) baskısı altında olmadan, kişinin

kendi arzusuyla Kabın içinde gerçekleşirse, manevî beden geçmişe dönmeyi arzu etmez, çünkü kısıtlama için kendisi bir arzu oluşturmuştur. Dolayısıyla, kısıtlamadan önceki sınırlara ve egoizm tarafından tutulan yere dönüş yoktur.

Sadece dışsal güç, manevî Işık, Kli'yi mevcut sınırlarına kadar genişletir. Diğer bir deyişle, kişi içinde kısıtlama yaptığı her seferinde, Işık onu doldurur, genişlemeye neden olur ve önceki seviyesine döner ancak farklı niteliklerle: Kısıtlanmış nitelikler yerine, Işık kişinin özgecil niteliklerini genişletir, kısıtlanmış egoist niteliklerini. Bu ışığa "Yaşam" denir.

Manevî nefesin gerçekleşmesi şu şekildedir: Önce, kısıtlama çünkü eğer ciğerler havayla doluyorsa, nefes almazız. Daha sonra, Yaradan'ın Işığının etkisi altında sonraki genişleme.

Bu sebeple şöyle denir: "Beni içeri al", "Benim için kapılarını aç", yani egoizmin olduğu yere beni getir. Bu insanın geçirmesi gereken ıslahın aşamalı özüdür.

Yaşamın Özü

Yaşamı anlamak demek kendimizi anlamak demektir. Bu sadece kısıtlamaya bağlıdır, çünkü hiçbir varlık kendi sınırlarının dışına çıkamaz. Dışsal güç tarafından yapılan kısıtlamalar sebebiyle cansız olarak kabul ediliriz.

Ancak bundan sonra kendimizin yaptığı kısıtlamalarla, manevî olarak doğmuş, yaşayan varlıklar olarak kabul ediliriz. Fakat yaşayan bir varlık

olmadan önce cansız olan bir şey, kendisi üzerinde nasıl bir kısıtlama yapar?

Özgün kaynakları bir öğretmenle çalışarak ve içsel bir çalışma yaparak, yukarıdan bu arzuyu ve gücü almak mümkündür.

Hiçbir varlık, daha önce yaratılan sınırlarının ötesine geçemez. Öyleyse kısıtlama yapma becerisini nasıl buluyoruz? Her ne şekilde olursa olsun, bu beceri bizden dolayı değildir. Egoizm, kendine doğal gelmeyen bir arzuyu içermez. Bu içimizde yavaş yavaş işler.

Biz bu dünyaya gelmeden önce, manevî “kırılma” eylemi devreye sokulup, özgecil arzular egoist arzularımızın içine zorla yerleştirilmiştir.

Kısıtlama yapma girişimine dua denir. Eğer kişi sürekli olarak belli bir çalışma için çabalarsa, bu çalışma onun yolu olur çünkü bu şekilde kendini, arzularını, enerjisini, varlığını ve aklını bunun içine katar. Bir egoist olarak bundan hoşlanır, çünkü aslında bu kendisinin özüdür.

Bu sebeple, gerçek dua her bir derecede imkânsız olanı yapma çabasıdır. Yukarıdan aldığımız güçle, bunu kendimizin başarma çabasına şükürler olsun.

TERİMLER SÖZLÜĞÜ

10 Sefirot: Ruhun on niteliği

125 Seviye: Dünyaların en alt seviyesinden, en üst seviyesine kadar (5 dünya x 5 Partzufim x 5 Sefirot)

620 Seviye: Ruhun arzularının ıslahının derecesi.

1995: Dünyamıza inen ruhların egoizminin, ıslah talep etme zamanının başlangıç yılını işaret eder.

6000 Yıl: Yeryüzünde Âdem'den başlayarak ruhların ıslah süreci. BYA (Beria, Yetzira, Asiya) dünyalarının seviyesi.

7000 Yıl: Atzilut dünyasının seviyesi.

8000 Yıl: Partzuf SAG'ın seviyesi.

9000 Yıl: Partzuf AB'in seviyesi.

10.000 Yıl: Partzuf Galgalta'nın seviyesi.

600.000 Ruh: "Âdem" dediğimiz genel ruh, yaratılışın kırılmış parçaları.

ABYA: Işığın 4 safhası, Yaradan'ın adı.

Adam Kadmon, AK: Tüm İlahî Düzen'in ilk dünyası.

Âdem: Kolektif ruh, yaratılış.

AHP: Alma arzusu, ruh.

Algının Altı Organı: Yaradan'ın Işığından haz alma arzusu.

Ari: 16. Yüzyıl'da yaşamış, büyük Kabalist. Kabala İlminin tüm insanlığa açıldığı çağı başlatmıştır.

Arzunun 5 Seviyesi: Yaradan'ın yarattığı varlıkların haz alma arzularının 5 seviyesi.

Asiya: Bizim dünyamızı da içine alan, en alt seviyedeki dünya.

Avraam: Hesed'in nitelikleri.

Atzilut: Islah ve yönetim (işletim) dünyası.

Atzmuto: Yaradan'ın edinilemeyen kısmı.

Baal HaSulam: Yehuda HaLevi Aşlag. Manevi ıslahı neslimizin edineceği şekilde basamak basamak inşa etmesinden dolayı "Merdivenin Sahibi" (Baal HaSulam) olarak bilinir. Neslimizin son büyük Kabalisti.

Babil Talmudu: Dünyasal dille manevi yasaların anlatımı.

Beria: Özgecil niteliklerin dünyası.

Bilgi: Algılanan şeyin sebep ve sonuçlarını edinmek.

Bilginin İçindeki İnanç: Kişinin bilgisinden daha büyük olmayan inanç seviyesi.

Bina: Varlıklarda ihsan etme niteliği.

Bizim Dünyamız: Fiziksel olarak hissettiğimiz bu dünya. Maneviyatı edinmeden önce algıladığımız bu dünya.

BYA: Beria, Yetzira, Asiya dünyaları.

Cansız, Bitkisel, Hayvansal, Konuşan: Arzunun dört seviyesi.

Dalların Dili: Üst dünyaları tanımlamak için kullanılan dil.

Dünya: Yaratılışın o seviyedeki algısı.

Dünya Ulusları: Alma arzusunun ıslah olmamış kısmı.

Egoizm: Kişinin kendisi için haz alma niyeti.

GE: İhsan etme arzusu.

Gematria: İslah olmuş arzunun sayısal değeri.

Gevura: Egoizmi yenme gücü.

Havva: Ruhun alan kısmı.

Haya: Arzunun 4. seviyesindeki Işık.

Hayatın Reenkarnasyonu (Gilgul): Ruhun birbirini izleyen ıslahları.

Hayvansal Ruh: Biyolojik bedendeki hayvansal yaşam gücü.

Haz: Işığın algısı.

Hesed: Partzuf'daki Hasadim Işığının kaynağı.

Hod: Partzuf'daki Malhut.

Hohma: Partzuf'daki Hohma Işığının kaynağı.

İslahın Sonu: Âdem'in arzularının ıslahı.

İçsel Işık, Or Pinimi; OP: Ruhı dolduran ışık.

İdole Tapınma: Yaradan'dan gelmeyen şeyle ilgilenmek.

İhsan Etme Niteliği: "Yaradan rızası için çalışma" niyeti.

İkinci Kısıtlama: Alma arzusunu kullanımın yasağı.

İlk Kısıtlama: Kişinin kendisi için haz almasının kısıtlanması.

İnanç: Yaradan'ı algılamak için gerekli nitelik.

İsrail: Yaşar (Doğru-Direkt) El (Allah) kelimelerinden bir araya gelir. Kalbini Allah'a yönlendirmiş insan anlamına gelir.

Michael Laitman

Ruh ve Beden

İsrail Ülkesi: Malhut (yeryüzü) tarafından edinilen Bina (İsrail) seviyesi.

İsrail Topraklarının Dışında: Bina niteliğinin altında.

Kabala: Yaradan'la birliğe gelme yöntemi.

Kabalist: Kabala metodunu idrak eden kişi.

Kap (Kli): Yaratılışın haz alma arzusu.

Keter: Yaratılışın ihsan etme arzusu.

Kırılma, Şevira: “Yaradan rızası için çalışma” niyetinin kaybolması.

Klipa (çoğulu Klipot): Kişinin kendisi için alma arzusu.

MAN: Islah için dua.

Manevi: İhsan etme niteliği.

Manevi Dünya: İhsan etme arzusu içinde algılanan dünya.

Manevi Gen (Reşimo): İhsan etmenin idrak edilemeyen kısmı.

Manevi Yükseliş: İhsan etme niteliklerinin büyümesi.

Mantık Altı İnanç: Fanatıklık, bilgisiz inanç.

Mantık Üstü İnanç: Kişinin bilgisinin üstündeki inanç.

Malhut: Yaratılışın haz alma arzusu.

Masah: Anti-egoist güç.

Musa: Partzuf'daki Bina niteliği.

NaRaNHay (Nefeş, Ruah, Neşama, Haya, Yehida): Yaratılıştaki Beş Işık.

Nefeş: Minimal Işık ya da Işığın sıfır derecesi.

Neşama: İkinci seviyedeki Işık. Netzah: Partzuf'un içindeki ZA.

Niyet (Kavana): Arzunun ayarı.

On Sefirot Kitabına Giriş: Baal HaSulam'ın makalesi.

Özgür Seçim: Yaradan'a doğru yapılan eylemin gücü.

Partzuf: Perdenin ölçüsüne göre arzuların paylaşılması.

Perde: Yaradan'ı memnun etme niyeti.

Raşbi: Zohar Kitabı'nın yazarı, Kabalist Şimon Bar Yohai.

Ruah: ilk seviyenin Işığı.

Ruh: Yaradan'la birliğe gelmede haz alma arzusu.

Saran Işık, OM, Or Makif: Yaratılışa girmek isteyen ışık.

Sonsuzluk Dünyası: Işığın sonsuz alımı.

TES'in (Talmud Eser Sefirot): Ari'nin "Hayat Ağacı" adlı kitabına, Baal HaSulam'ın yazmış olduğu tefsir ve açıklamadan oluşan Kabalistik kitap.

Tiferet: İhsan etme niteliği.

Tora: Islah eden ve dolduran Üst Işık.

Tora'nın Sırları: Tam ıslahtan sonra edinilen ışık.

Tora'nın Tatları: Or Pinimi, ruhun içsel Işığı.

Üst Dünya: İhsan etme arzusu içinde algılanan dünya.

Üst Işık: İhsan etme arzusu.

Yaradan: Yaratılışı memnun etme arzusu.

Yaratılış: Alma arzusu.

Michael Laitman

Ruh ve Beden

Yaratılış Kitabı (Sefer Yetzira): Hz. İbrahim'in yazmış olduğu Kabalistik kitap.

Yansıyan Işık, OH, Or Hozer: Yaradan'ı memnun etme arzusu.

Yaşam Kitabı (Etz Hayim): Ari'nin yazmış olduğu Kabalistik kitap.

Yehida: Yaratılıştaki en büyük Işık.

Yesod: Yaradan'la yaratılış arasında birliğin olduğu yer.

Yetzira: Yaratılış dünyası.

ZA (Zer Anpin): Yaratılışın en küçük aşaması.

Zohar Kitabı: Üst ilmin bilgisi

BNEY BARUH HAKKINDA

Bney Baruh, Kabala bilgeliğini tüm dünya ile paylaşan büyük bir Kabalistler grubudur. 38 den fazla dildeki çalışma araçları bir nesilden diğerine geçmiş otantik Kabala metinlerini temel alır.

Mesaj

Bney Baruh dünya çapındaki binlerce öğrencinin birçok çeşitli hareketinden oluşmaktadır. Her öğrenci kendi kişisel koşullarına ve yeteneklerine göre kendi yolunu ve yoğunluğunu seçer.

Son yıllarda grup, orijinal Kabala kaynaklarını çağdaş bir dille sunan gönüllü eğitim projeleriyle uğraşan bir hareket olarak büyüdü. Bney Baruh tarafından dağıtımı yapılan mesajın özü insanların birlik olması, ulusların birliği ve insan sevgisidir.

Binlerce yıldır, Kabalistler insan sevgisinin yaratılışın temeli olduğunu öğretmektedirler. Bney Baruh kesinlikle Din, Irk, Dil, v.b. bir ayırım gözetmez. Bu sevgi Hz. İbrahim'in, Hz. Musa'nın ve onların kurduğu Kabalist grupların günlerinden beri hakim olmuştur. İnsan sevgisi temelsiz nefrete dönüştüğü zamanlarda, millet sürgün ve ızdırap içine düşmüştür. Eğer bu eski-ama-yeni değerler için bir yer açarsak, farklılıklarımızı bir kenara koyup birleşmek için gerekli olan güce sahip olduğumuzu keşfedeceğiz.

Bin yıldan beri gizlenmiş olan Kabala bilgeliği şimdi açığa çıkıyor. Bizim yeterince geliştirdiğimiz ve onun mesajını uygulamaya hazır olduğumuz bir zaman için bekliyordu. Bugün Kabala ulusların kendi içlerindeki ve uluslar arasındaki gruplaşmaları, ayrılıkları

birey ve toplum olarak çok daha iyi bir durumda birleştirecek bir mesaj ve çözüm olarak ortaya çıkmaktadır.

Tarih ve Kökeni

Kabalist Michael Laitman, Ontoloji (Varlık Bilimi) ve Bilgi Kuramı Profesörü, Felsefe ve Kabala konusunda doktora, Tıbbi Bio-Sibernetik konusunda yüksek lisans yapmıştır ve 1991 de, hocası Kabalist Baruh Şalom HaLevi Aşlag'ın (Rabaş) vefatından sonra Bney Baruh adlı Kabalist grubunu kurmuştur.

Kabalist Michael Laitman akıl hocasını anmak için onun anısına grubuna Bney Baruh (Baruh'un Oğulları) adını verdi. Hayatının son 12 yılında, 1979 dan 1991 e kadar onun yanından hiç ayrılmadı. Kabalist Laitman, Aşlag'ın en önemli öğrencisi ve özel asistanıydı ve onun öğretim metodunun takipçisi olarak tanındı.

Rabaş 20.yüzyılın en büyük Kabalisti Yehuda Leib HaLevi Aşlag'ın ilk oğlu ve takipçisidir. Yehuda Aşlag, Zohar kitabı üzerine yazılmış en kapsamlı ve en saygın tefsirin yazarıdır. Sulam Tefsiri (Merdiven Tefsiri) manevi yükseliş için eksiksiz bir metod ifşa eden ilk Zohar tefsiridir.

Bney Baruh tüm çalışma metodunu bu büyük manevi liderler tarafından kazınmış yol üzerine temellendirir.

Kabala Dersleri

Yüzyıllardır Kabalistlerin yaptığı gibi ve Bney Baruh faaliyetlerinin odağındaki en önemli ögesi olarak, Kabalist Laitman Bney Baruh'un İsraildeki merkezinde her gün 03.00-

06:00 (İsrail ve Türkiye saatiyle) arası verdiği dersler yer almaktadır. Dersler simultane olarak 7 dilde; İngilizce, Rusça, İspanyolca, Almanca, İtalyanca, Fransızca ve Türkçe olarak çevirilmektedir.

Tüm Bney Baruh faaliyetleri gibi canlı yayınlarda dünyanın her yerinden olan binlerce öğrenci için ücretsiz olarak sunulmaktadır.

Finansman

Bney Baruh Kabala bilgeliğini paylaşmak üzere kâr amacı gütmeyen bir organizasyon olarak kurulmuştur. Bağımsızlığını ve niyetlerin saflığını koruyabilmek için Bney Baruh hiçbir devlet ya da politik oluşum tarafından desteklenmemektedir, fonlanmamaktadır ya da hiçbir kuruluşa bağlı değildir.

Çoğunlukla bu aktiviteler ücretsiz olarak sunulduğu için, grup aktivitelerinin temel kaynağı öğrencilerin gönüllü olarak katkıda bulunmalarından oluşmaktadır.

Kabalist Michael Laitman'ın Kabala'yı Arayışı

Bir çok derste ve röportajda Kabala'ya nasıl geldiğim bana sürekli sorulan bir sorudur. Kabala'dan uzak bir takım konuların içerisinde olsaydım muhtemelen bu sorunun geçerliliğini anlayabilirdim. Ancak Kabala hayatımızın amacının öğretisidir; hepimize çok yakın ve her birimizi ilgilendiren bir konu! Dolayısıyla bence daha uygun bir soru, Kabala'nın kişinin kendisi ve hayat ile ilgili soruları içinde barındırdığını nasıl bulduğum olmalı. Yani soru, "Kabala'yı nasıl keşfettiniz?" değil, "Neden Kabala ile ilgileniyorsunuz?" olmalı.

Hâlâ çocukluk çağındayken, tıpkı bir çok insan gibi, neden var olduğum sorusunu sordum. Bu soru, dünyevi zevklerin peşinde koşarak bu soruyu bastımadığım anlarda sürekli beni rahatsız ediyordu. Bununla beraber, bu soruyu defalarca suni şeylerle, örneğin ilginç bir meslek edinip kendimi yıllarca işime adanarak ya da uzun yıllar peşinde koştuğum kendi ülkeme göç etmekle bastırmaya çalıştım.

1974 yılında İsrail'e geldiğimde de hayatın manası nedir sorusuyla hâlâ boğuşuyordum; yaşamaya geçecek bir neden bulmaya çalıştım. Elimdeki imkânları kullanarak eski konuları (politika, iş hayatı vs) farklı yorumlarla ele alıp herkes gibi olmaya çalışsam da hâlâ bu ısrarlı soruyu silip atamıyordum: Hangi nedenden dolayı tüm bu şeyleri yapmaya devam ediyorum? Diğer herkese benzeyerek ne elde ediyorum?

Maddi ve manevi zorlukların etkisiyle beraber realiteyle başa çıkamayacağımın farkına varmam 1976 yılında beni dindar bir hayat yaşamaya getirdi, ümidim bu hayat tarzının bana daha uygun düşünceler ve fikirler getireceği ve yapıma daha uygun olacağı inancıydı.

Hiçbir zaman insanlığa özel bir meylim olmadı, sosyal bilimler, psikoloji ya da Dostoyevski'nin derinliğinin değerini ölçecek bir ilgiye sahip değildim. Sosyal bilimlerdeki tüm ilgim hep alelade

seviyedeydi. Belli bir düşünce ya da hissin derinliğinden kaynaklanmıyordu.

Buna rağmen, çocukluğumun erken dönemlerinden beri bilime güçlü bir çekim hissediyordum ve sanırım bu bana çok faydalı oldu.

1978 yılında tesadüfen Kabala dersleri için bir reklam gördüm. Hemen gidip kayıt yaptırıp ve doğamın geleneksel heyecanı ile Kabala'ya daldım. Bir çok kitap aldım ve bazen haftalarımı bile olsa cevaplar bulabilmek için bu kitapları derinlemesine çalışmaya başladım.

Hayatımda ilk kez böylesine derinden, özümden etkilenmişim ve anladım ki benim ilgi alanım buydu çünkü yıllardır kafamı karıştıran konuların hepsiyle ilgileniyordum.

Gerçek bir öğretmen aramaya başladım, tüm ülkeyi dolandım ve bir çok yerde derslere katıldım. Ama içimden bir ses sürekli esas Kabala'nın bu olmadığını söylüyordu, çünkü benden değil soyut ve uzak şeylerden bahsediyordu.

Tüm bulduğum hocaları terk ettikten sonra bana yakın bir arkadaşımın da Kabala'ya ilgi duymasını sağladım. Akşamlarımızı birlikte, bulabildiğimiz tüm Kabala kitaplarını çalışarak geçirirdik. Bu aylarca sürdü.

1980 yılında soğuk, yağmurlu bir kış gecesi, Pardes Rimonim ve Tal Orot kitaplarını çalışmak yerine, çaresizlikten, kendimi de şaşırtacak şekilde arkadaşımın Bney-Barak şehrine gidip bir hoca arayalım dedim.

Orada bir hoca bulursak derslere katılmak bizim için uygun olur diye de teklifimi haklı çıkarmaya çalıştım. O güne kadar Bney-Barak şehrini sadece birkaç kere Kabala kitapları ararken ziyaret etmişim.

O gece Bney-Barak soğuk, rüzgarlı ve yağmurluydu. Kabalist Akiva ve Hazon-İsh dört yoluna geldiğimizde camı indirip

sokağın öteki tarafında uzun siyah palto giymiş bir adama seslendim: “Buralarda nerede Kabala çalışırlar bana söyler misin?” Dinci bir mahallenin ne tür bir atmosferi olduğunu bilmeyenler için bu sorunun kulağa çok garip geleceğini söyleyebilirim. Kabala hiçbir dini eğitim okulunda öğretilmiyordu. Hatta Kabala’ya ilgi duyduğunu başkasına söyleyecek kişiler bile bulmak mümkün değildi. Ancak sokağın karşı tarafında duran bu yabancı, sanki hiç şaşırılmamışçasına bana cevap verdi: “Sola dön ve turunç bahçelerine gelene kadar devam et, orada bir bina var. Orada Kabala öğretiliyorlar.”

Tarif edilen yere geldiğimizde karanlık bir bina bulduk. İçeriye girdiğimizde yan bir odada uzun bir masa gördük. Masada dört beş tane uzun ak sakallı adam vardı. Kendimi tanıttım ve Rehovot’tan geldiğimizi söyleyip Kabala çalışmak istediğimizi ekledim. Masanın başında oturan yaşlı adam bizi katılmaya davet etti ve ders bittikten sonra konuşuruz dedi.

Sonra ders Zohar Kitabı’ndan Sulam tefsiriyle bir bölüm okuyarak, yarı Aşkenazi (Yidiş) dili mırıldanarak ve sadece yarı bakışlarla insanların birbirlerini anladığı bir ortamda devam etti.

Bu insanları görüp dinledikten sonra sadece yaşlılıklarını geçirmek için bir araya gelen bir grup adam sandım, henüz akşam fazla geç değildi ve Kabala çalışabileceğimiz bir yer daha bulmak için zamanımız vardı. Ama arkadaşım beni durdurdu ve bu kadar kaba davranmamın uygun olmadığını söyledi. Birkaç dakika sonra da ders sona ermişti ve yaşlı adam kim olduğumuzu öğrendikten sonra telefon numaralarımızı istedi. Bizim için uygun bir hocanın kim olabileceğini düşünüp haber vereceğini söyledi. Bunun da çabamızı daha önceleri gibi boşa harcamaktan başka bir şey olmayacağını düşündüğümünden telefon numaramı vermekte biraz çekingendim. Benim tereddüdümü hisseden arkadaşım kendi numarasını verdi. Ve iyi akşamlar diyerek oradan ayrıldık.

Ertesi akşam arkadaşım evime geldi ve yaşlı adamın kendisini arayıp bize bir hoca ayarladığını ve hatta ilk dersin o akşam

olduğunu söyledi. Bir geceyi tekrar boşa geçirmek istemiyordum ama arkadaşımın arzusuna boyun eğdim.

Tekrar oraya gittik. Yaşlı adam bir başkasını çağırdı, kendisinden biraz daha genç fakat onun gibi beyaz sakallı biri; genç adama Yidiş dilinde birkaç kelime söyledi ve ayrılarak bizi yalnız bıraktı. Hocamız hemen oturup çalışmaya başlayalım dedi. Bir makale ile başlamayı tavsiye etti “Kabala’ya Giriş”; ben ve arkadaşım bu makaleyi daha önce defalarca anlamaya çalışmıştık.

Boş odadaki masalardan birine oturduk. Bizlere her paragrafı açıklayarak tek tek okumaya başladı. O anı hatırlamak benim için her zaman çok zordur; yıllarca arayıp da hiçbir yerde bulamadıktan sonra sonunda aradığımı bulduğuma dair keskin bir his vardı içimde. Dersin sonunda bir sonraki gün için ders ayarladık.

Ertesi gün bir kayıt cihazıyla geldim. Esas derslerin her sabah saat 3 ile 6 arasında olduğunu öğrendikten sonra, her gece gelmeye başladık. Ayrıca her ay yeni ayı kutlama yemeklerine de katılmaya başladık ve herkes gibi merkezin masraflarına katkıda bulunup aylık ödemelerimizi yapmaya başladık.

Her şeyi ille de kendim keşfedeceğim arzusuyla genellikle de biraz agresif olarak sık sık tartışmalara girdim. Ve bizlerle olan tüm olaylar grubun hocasına hep gidiyordu ve o da bizler hakkında sürekli soru soruyormuş. Bir gün bizim hocamız sabah dersinden sonra saat 7 gibi grubun büyük hocasının benimle “Zohar Kitabı’na Giriş” kitabını çalışabileceğini söyledi. Ancak, birkaç ders sonra benim bu derslerden hiçbir şey anlamadığımı görünce, kendi hocam aracılığıyla bu derslerin durdurulacağını söyledi.

Hiçbir şey anlamamama rağmen onunla çalışmaya devam etmeye razıyım. İçsel anlamlarına inebilme ihtiyacının dürtüsüyle, sadece mekanik olarak okumaya bile hazırdım. Çok alınmama rağmen zamanımın gelmediğini bilmiş olsa gerek ki dersleri sona erdirdi.

Aradan altı yedi ay geçti ve bizim hocamız vasıtasıyla büyük hocamız onu arabamla doktora götürüp götürmeyeceğimi sormuş. Elbette hemen kabul ettim. Yolda bana bir çok konudan bahsetti. Ben ise ona Kabala ile ilgili sorular sormaya çalışıyordum. Ve o yolculukta bana, şu an ben hiçbir şey anlamıyorken benimle her şeyden konuşabileceğini ama gelecekte anlamaya başladıkça benimle bu kadar açık konuşmayacağını söyledi.

Ve aynen söylediği gibi oldu. Yıllarca sorularıma cevap vermedi bana şöyle derdi “Kimden talep edeceğini biliyorsun” yani Yaradan’dan bahsediyordu, “talep et, sor, yalvar, iste, ne istiyorsan yap, her şeyi O’na yönlendir ve her şeyi O’ndan talep et!”

Doktor ziyaretlerimiz pek bir işe yaramadı ve kendisini kulak iltihabından koca bir ay hastaneye yatırmak zorunda kaldık. Bu zamana kadar hocamı bir çok kez doktora götürdüm; ve hastaneye alındığı gün geceyi onun yanında geçirmeye karar verdim. Tüm bir ay boyunca hastaneye sabah 4’de gelir, telleri tırmanır, görünmeden binaya girerdim ve çalışmaya başlardık. Tüm bir ay boyunca! O zamandan sonra Kabalist Baruh Şalom Halevi Aşlag, Baal HaSulam’ın en büyük oğlu, benim hocam oldu.

Hastaneden ayrıldıktan sonra, sık sık parklara uzun yürüyüşlere gittik. Bu yürüyüşlerden döndükten sonra duyduğum her şeyi harıl harıl yazardım. Bu sık yürüyüşler her gün üç dört saat sürerdi ve zaman içinde alışkanlık oldu.

İlk iki yıl boyunca hocama sürekli daha yakına taşınabilir miyim diye sordum, ama yakında oturmamın bir gereklilik olmadığını hatta Rehovot’a gidiş gelişlerimin manevi çalışma açısından çaba olduğunu söyledi. Ancak, iki yıl sonra hocam yakına taşınmamı ve Bney-Barak’ta yaşamamı kendisi tavsiye etti ve nedendir bilinmez pek bir acelem yoktu. O kadar yavaş hareket ediyordum ki bu konuda, hocam gidip benim için kendisine yakın bir apartman dairesi buldu ve taşınmamı söyledi.

Hâlâ Rehovot'ta yaşarken hocama daha önce katıldığım bir merkezde Kabala çalışmaya teşebbüs eden birkaç kişiye ders verebilir miyim diye sordum. Bu haberi fazla heyecanlı karşılamasa da daha sonraları derslerimin nasıl gittiğini sordu. Kendisine Bney-Barak'taki grubumuza yeni kişileri davet edebileceğimi söylediğim zaman kabul etti.

Sonuç olarak bir çok genç erkek grubumuza katıldı ve birden tüm merkez cıvı cıvı hayat dolu bir yer oldu. İlk altı ayda yaklaşık on kadar düğün oldu. Hocamın hayatı ve günleri sanki yeni bir anlam kazanmıştı. Birçok insanın Kabala çalışmak istediğini görmesi kendisini çok memnun etmişti.

Günümüz genellikle sabah saat 3'de başlardı ve sabah saat 6'ya kadar çalışırdık. Her gün sabah saat 9'dan 12'ye kadar parka yürüyüşe ya da denize giderdik.

Döndükten sonra ben evime çalışmaya giderdim. Sonra tekrar eve giderdim ve sabah saat 3'de tekrar derse katılırdım. Bu şekilde yıllarca devam ettik. Tüm dersleri kasete kayıt ederdim, derslerin kayıtları bini geçti.

Son beş yılımızda, 1987'den itibaren, hocam beraber Tiberias'a yolculuk etmemizin iyi olacağını söyledi ve her iki haftada bir iki günlüğüne Tiberias'a giderdik. Bizi herkesten ayıran bu geziler aramızda bir yakınlaşmaya sebep oldu. Ama zamanla aramızdaki manevi algılayışın farkından kaynaklanan mesafe içimde giderek büyümeye başladı ve bu mesafeyi nasıl kapatacağımı bir türlü bilemedim. Bu mesafeyi, o yaşlı adamın her defasında fiziksel bir ihtiyacı nasıl geri çevirerek mutlu olduğunu net olarak algılayabildiğimde görebiliyordum.

Onun için sonucun net olduğu bir şey kanundu, ister yorgun olsun ister hasta günlük çalışma programı son derece disiplinli uygulanıyordu. Yorgunluktan yığılacak bile olsa günün gerekli olan tüm planını her detayıyla eksiksiz yerine getirirdi ve üstlendiği hiçbir şeyi tam halletmeden bırakmazdı. Yorgunluktan nefessiz kalıp, nefes darlığı çekmesine rağmen bir dersini bile

atlatmaz, sorumluluğunu hiçbir zaman bir başkasına devretmezdi.

Onun bu olağanüstü gücünün, amacının yüceliğinden ve Yaradan'dan geldiğini bilmeme rağmen, onu sürekli böyle gördüğümde kendime olan güvenim sarsılır ve başarılı olma ihtimalimin olmadığını düşünürdüm.

Onunla T'veria ve Meron dağına yaptığımız gezilerin bir anını bile unutmam mümkün değil. Uzun geceler onun karşısında oturur, bakışlarını, sözlerini ve mırıldandığı şarkıları içime alırdım. Bu hatıralar içimde hâlâ yaşıyor ve bugün bile benim yolumu belirleyip rehberlik ediyorlar. On iki yıl boyunca her gün bire bir çalışmamızdan içimde kalan tüm bilgi, bağımsız olarak yaşıyor ve işliyor.

Sık sık hocam bir konuşmasından sonra çok alakasız bir cümle söylerdi ve bunu bu cümlelerin dünyaya girip yaşaması ve işlevlerini yerine getirdiğinden emin olmak için yaptığını söylerdi.

Grup çalışması Kabalistler tarafından çok eski zamanlardan beri yapılmaktadır ve ben de hocamdan yeni gelenlerden böyle gruplar oluşturmasını ve bu grupların bir araya gelmelerini düzenleyecek yazılı bir plan talep ettim. Bu şekilde haftalık makale yazmaya başladı ve hayatının son günlerine kadar da devam etti.

Sonuç olarak bizlere kendisinden sonra bir araya getirdiğimiz bir çok ciltlik muazzam materyal kaldı ve yıllar boyunca biriktirdiğim kayıtlarla birlikte, Kabala ilmi üzerine çok geniş kapsamlı anlatımlar oluşturduk.

Yeni yıl kutlamaları esnasında, hocam aniden göğsündeki bir baskıdan dolayı rahatsızlandı. Ancak çok yoğun ısrardan sonra tıbbi bakıma girdi. Doktorlar kendisinde hiçbir hastalık ya da rahatsızlık bulamadılar, ama Tişrei ayının beşinci gününde 5752 (1991) yılında vefat etti.

Son yıllarda gruba katılan bir çok öğrenci hâlâ Kabala çalışmaya devam etmekte ve yaratılışın içsel anlamını araştırmaktadır. Öğreti yaşamaya devam etmektedir, tıpkı geçmiş yüz yıllarda olduğu gibi. Kabalist Yehuda Aşlag ve onun büyük oğlu, hocam Kabalist Baruh Aşlag, çabalarıyla bu öğretiyi bizim neslimizin ve zamanımızda dünyamıza inen ruhların ihtiyacına göre uyarladılar.

Manevi bilgi Kabaliste Yukarıdan kelimeler olmadan aktarılır ve tüm duyu organları ve akıl tarafından eş zamanlı algılanır. Dolayısıyla, bütünüyle anında algılanır.

Bu bilgi sadece bir Kabalistten, ya aynı ya da daha Üst Seviyedeki bir başka Kabaliste aktarılabilir. Aynı bilgiyi henüz o manevi seviyeye ya da manevi dünyaya gelmemiş bir insana aktarmak mümkün değildir, çünkü bu kişi gerekli algıdan yoksundur.

Bazen bir hoca kendi perdesiyle (Masah) öğrencisini geçici olarak kendi bulunduğu manevi seviyeye çekebilir. Bu durumda, öğrenci manevi güçlerin ve hareketlerin özüyle ilgili bir nosyon edinebilir.

Manevi dünyaya henüz geçmemiş bir kişi için standart bilgi aktarım yöntemleri uygulanır: yazılar, sözlü anlatım, direkt iletişim, kişisel örnek vs.

“Yaradan’ın İsimleri” adlı makaleden de bildiğimiz gibi harflerin tarifi anlamının ötesinde bir şey, yani içsel manevi mesajı aktarmak için kullanılabilir. Ancak kişi manevi anlamlarına tekabül eden algıları edinmediği sürece, kelimeleri okumak masaya boş tabaklar koymak ve yanlarına güzel yemeklerin isimlerini yazmak gibidir.

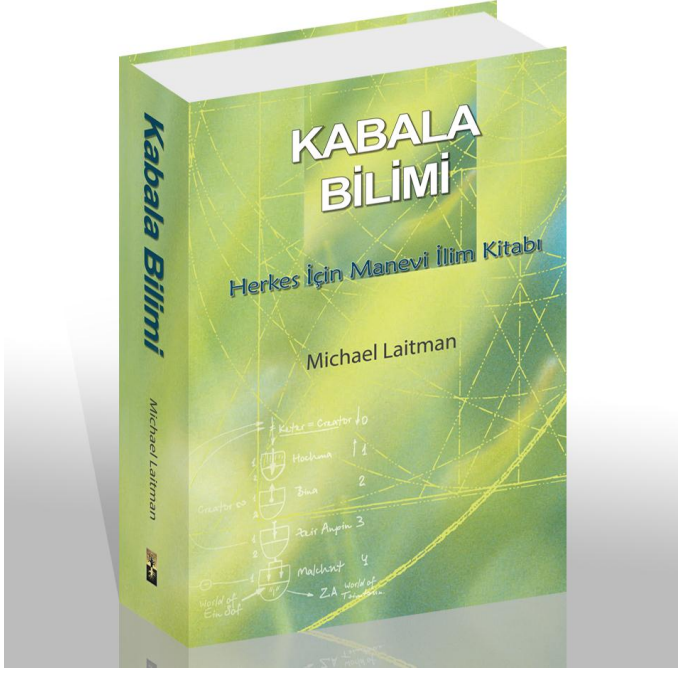
Müzik daha soyut bir şekilde bilgi aktarmaktadır. Bizim dünyamızı yöneten ve yedi kısımdan ya da Sefirot’tan oluşan manevi varlık “Atsilut’un Partsuf Zer Anpin’i” gerçeğinin ışığı altında, tıpkı görünebilen bir ışık gibi, yedi temel güç -nitelik- tondadır.

Bulunduğu duruma göre, kişi müziği besteleyen Kabalistin manevi koşullarını çıkarabilir. Bu kişi melodiyi oluşturan Kabalistle aynı seviyede olmak zorunda değildir; içsel manasını kişi sel manevi derecesinin mümkün kıldığı kadarıyla kavrayabilir.

1996, 1998 ve 2000 yıllarında Baal HaSulam ve Rabaş'a ait üç müzik diski kaydedilmiş ve çıkartılmıştır. Melodiler Kabalist Laitman'ın hocası Kabalist Aşlag'dan duyduğu şekilde sunulmuştur. Sözlere ek olarak, melodilerin sesleri de bir çok Kabalistik bilgi taşımaktadır.

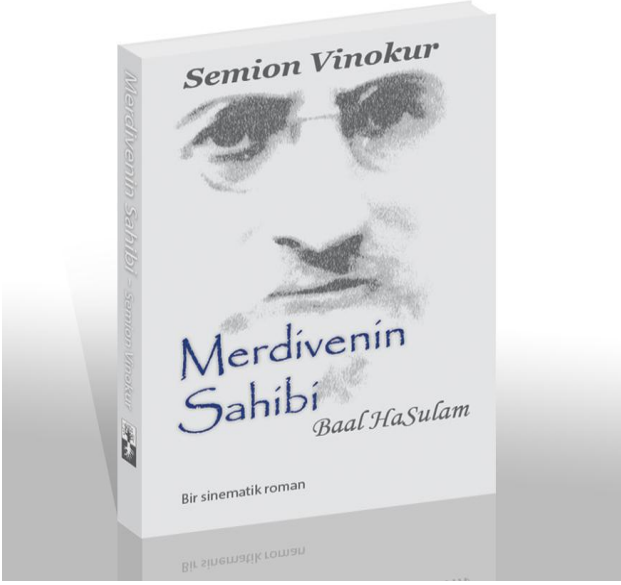
Kabala Bilimi - Herkes İçin Manevi İlim Kitabı

Çağımızın büyük Kabalistlerinden Yehuda Aşlag ve onun oğlu ve varisi Baruh Şalom Aşlag, yaşamın temel sorusuna cevap getirir: Hayatımın anlamı ne? Zohar ve Yaşam Ağacı kitaplarının yorumlarına dayandırılan bu kitapla günlük yaşamda Kabala ilminden nasıl faydalanacağımızı öğreniriz. Büyük Kabalistlerin otantik metinlerine ilave olarak, bu kitap, bu metinlerin anlaşılmasını sağlayan pek çok yardımcı makaleyle birlikte, Kabalistlerin deneyimlediği Üst Dünyaların evrimini betimleyen çizimlerden oluşur.

Kabala Bilimi kitabında, Baruh Aşlag'ın kişisel asistanı ve baş öğrencisi Michael Laitman, manevi dünyaları edinmeyi amaçlayan Kabala öğrencileri için kadim makaleleri uyarlamıştır. Laitman günlük derslerini bu ilham verici makalelere dayandırarak, Üst Alemlere muhteşem yolculuğumuzda izleyeceğimiz manevi yolu daha iyi anlamamız için bizlere yardımcı olur.

Merdivenin Sahibi

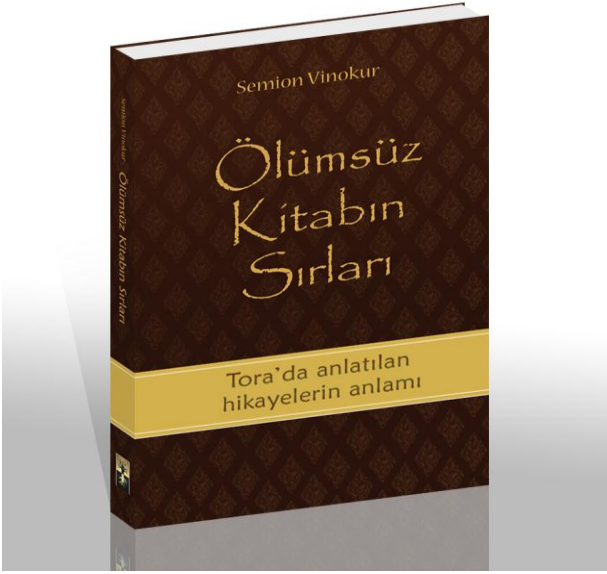

İnsanlık tarihinin en yıkıcı çağının şafağında, 20. yüzyılda, gizemli bir adam insanlık ve onun acılarının alışılmadık çözümüyle, sosyo-politik arenada ortaya çıktı. Kabalist Yehuda Ashlag, yazılarında açıklıkla ve tüm detaylarıyla öngördüğü savaşları, karışıklıkları ve daha çarpıcı olarak da bugün yüz yüze kaldığımız ekonomik, politik ve sosyal krizi anlattı. Birleşmiş bir insanlık için duyduğu derin özlem, onu Zohar Kitabını açmaya -ondaki eşsiz gücü- herkes için ulaşılabilir yapmaya zorladı.

Kabalist, kabala, maneviyat, özgür seçim ve realitenin algısıyla ilgili bildiğinizi düşündüğünüz her şeye arkasını dönen, sinematik bir romandır. En yüksek edinim derecesine ulaşmış, tüm realiteye hükmeden tek güçle direkt temas içindeki insanın, hissiyatını ve içsel çalışmasını aktarmaya çalışan kendi türündeki ilk romanıdır.

Kabalist, bilimsel bir açıklık ve şiirsel bir derinlikle birlik mesajı verir. Dinin, milliyetin, mistisizmin, uzay ve zamanın şeffaf yapısının ötesine geçerek, bize tüm insanlıkla beraber doğayla ahenk içinde olduğumuzda, tek mucizenin içimizdeki mucize olduğunu gösterir. Bize hepimizin Kabalist olabileceğini gösterir.

Ölümsüz Kitabın Sırları

Musa'nın beş kitabı, tüm zamanların en çok satan kitabı Tora'nın parçasıdır. Bu şekilde Tora, şifreli bir metindir. Masalların ve efsanelerin altında, insanlığın en yüksek seviyeye doğru yükselişini—Yaradan'ın edinimi- anlatan bir alt metin saklıdır.

Ölümsüz Kitabın Sırları, Tora'nın Yaratılış ve İsrail Halkının Mısır'dan sürgünü hikayeleri gibi en gizemli ve sıklıkla alıntı yapılan dönemlerinin şifresini çözer. Yazarın enerjik ve kolay anlaşılır üslubu, insanın kendi dünyasını sadece arzu ve niyetle değiştirebildiği realitenin en derin seviyelerine, mükemmel bir giriş yapmanızı sağlar.

Kitabı okurken Tora'da anlatıldığı gibi olmuş veya olmamış fiziksel olayların seviyesinin ötesine geçiş yapacaksınız. İçinizde Firavun, Musa, Adem, Havva, hatta Habil ve Kabil'in olduğunu keşfedeceksiniz. Onların hepsi sizin bir parçanız. Onları içinizde keşfettikçe ve Ölümsüz Sevgiye, Yaradan'ın edinimine doğru ilerledikçe, bu gizli realitenin muhteşem hazineleriyle bizi ödüllendiren Yaradan'ın sonsuz sevgisini de keşfedeceksiniz.

Kişisel Çıkar Özgecilliğe Karşı

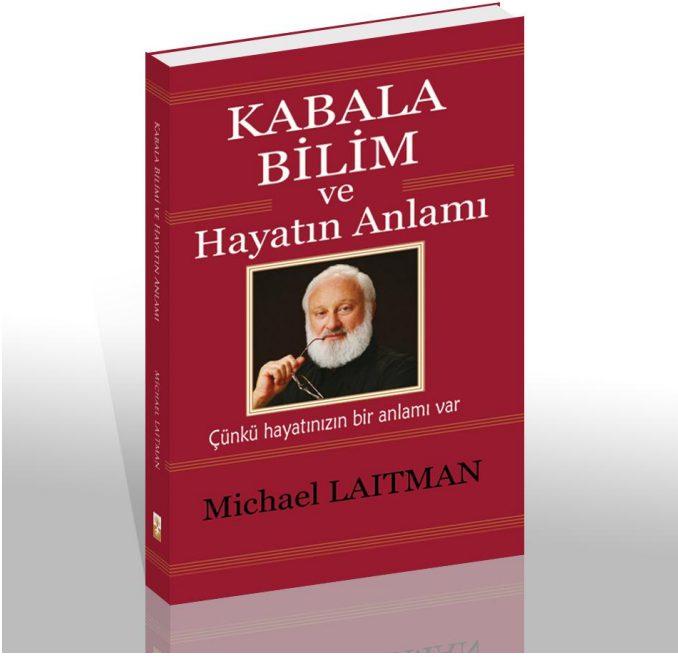

Bu kelimelerin yazıldığı zaman, dünya hala İkinci Dünya Savaşından beri en uzun gerileme sürecini geçiriyor. Tüm dünyada on milyonlarca insan, işlerini, birikimlerini, evlerini ve en önemlisi gelecekleri için olan ümitlerini kaybettiler.

Ancak krizler tarih boyunca sürekli olağandı. Bu krizi geçmiş krizlere kıyasla farklı kılan insanoğlunun şu anki gerginliğinin yapısıdır. Toplumumuz çatışma içeren iki uç noktaya doğru çekilmiştir – bir taraftan globalleşme ile gelen bağımlılık ve öteki taraftan da giderek büyüyen kişisel, sosyal ve politik narsizm. Bu koşul dünyanın daha önce hiç görmediği bir felaketin oluşumu!

Bu karanlık geleceğin önüne geçebilmek için, Kişisel Çıkar Özgecilliğe Karşı, bu dönemde dünyanın önünde bulunan sorunlarına yeni bir perspektif getirerek, insanoğlunun bir dizi hatasına bağlamaktansa, gereklilikten büyüyen egoizminin sonucu olarak değerlendirmektedir. Bu anlayışla, kitap egomuzu bastırmak yerine, toplumun iyiliği için kullanmanın gerekliliğini dile getirmektedir.

Kabala ve Bilim

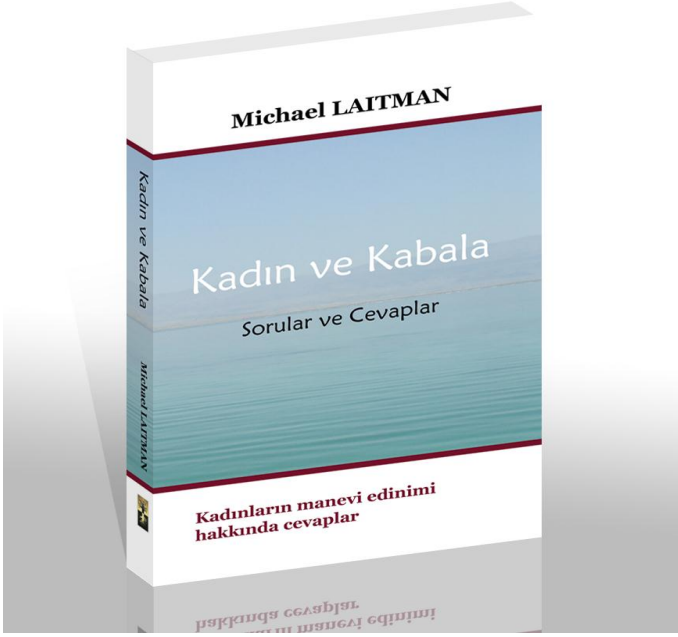
Prof. Michael Laitman eşsiz ve etkileyici bir kişilik: Kabala ve bilimin sentezini anlaşılır bir şekilde gerçekleştiren yetenekli bir bilimadamı

—Daniel Matt, Tanrı ve Big Bang kitabının yazarı: Bilim, maneviyat ve Zohar arasındaki harmoniyi keşfetmek.

Bu gezegendeki geleceğimiz için kritik tercihler yapacağımız bir dönemde, kadim Kabala bilgeliği seçeneklerimizi hem arttırdı hem de yeniledi. Klasik kutsal yazılarda yer alan bilgelik, yüzleşmekte olduğumuz ve önümüze açılan fırsatları taşıyabilmemiz için getirilmeli ve bu mesaj tüm dünyada tüm insanlara ulaşılabilir yapılmalı. Prof. Michael Laitman, diğerlerinden farklı olarak bu çok önemli meydan okumayı başarmaya ve bu tarihi görevi yerine getirmeye yetecek güçtedir.

—Prof. Ervin Laszlo, Kaos Noktası, Bilim ve Akaşık Alan kitabı da dahil 72 kitabın yazar : Herşeyin Birleşik Teorisi

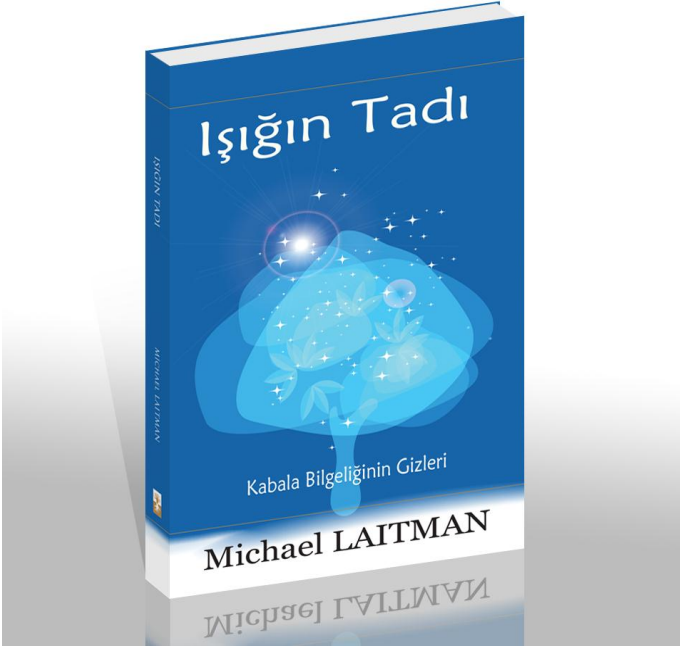
Kadın ve Kabala

Bir arzu sonucu ortaya çıkan ellerinizde tutuyorsunuz. Birçok kadın bir araya gelerek, yeni gelen bütün kadınlara Kabala çalışmasında yardımcı olabilmek için bu kitapçık üzerinde çalıştı. Toplanan soruların tümü Bney Baruh Kabala Eğitim Merkezine yeni başlamış olan kadın öğrencilerin sordukları sorulardan olmaktadır. Cevaplar Dr. Laitman'ın kitaplarından, derslerinden ve konuşmalarından alınmıştır. Sorulan sorular bizim maneviyatı edinmek isteme ihtiyacımızdan ortaya çıkmıştır: bizler buna açız, kalplerimiz bunun ağırlığında haykırıyor. Bizler kendimizi her şeyi yapabilecek duruma hazır, amaca doğru erkeklerimizi desteklemeye hazır buluyoruz.

Dr. Laitman bize der ki: "Kadınların karşılıklı sorumluluk hissiyatı içerisinde erkekleri uyandırmak ve onları bir araya getirmek için bağ kurmaları gerekir ki, erkekler birbirleri ile bağ kursunlar ve bu birlik sayesinde maneviyata erişsinler. Daha sonra erkekler arasındaki bu bağ ve karşılıklı sorumluluk sayesinde maneviyat kadınlara da geçecektir. Bunun sonucunda herkes bir bütün olacaktır –ulusun erkek ve dışı parçası veya bütün insanlığın."

Işığın Tadı

“Bu nesilde bulunduğum için mutluyum zira artık Kabala Bilgeliliğini yaymak mümkün.”

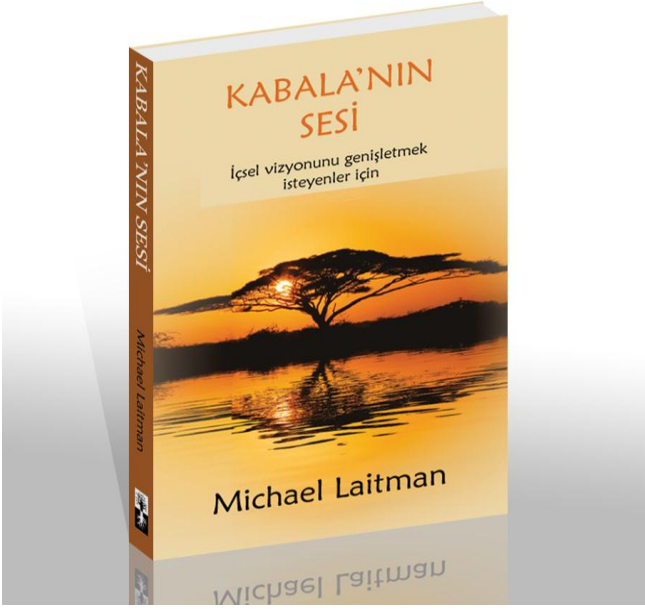
Kabalist Yehuda Aşlag – Baal HaSulam

Binlerce yılın sonunda gizli olan Kabala Bilgeliliği bizim neslimizde ifşa olmaya başladı. “Işığın Tadı” adlı bu kitap bilgeliliğin üzerine bir pencere açmakta. Kitap, günümüzün her bireyi için ilk defa duygularında tadacağı bir lezzet ve kalplerinde yoğun bir anlayış sağlayacaktır.

Bu kitap neslimizin en yüce kabalisti Dr. Michael Laitman’ın her sabah verdiği canlı derslerden derlenmiştir.

Kabala'nın Sesi

Bizim neslimizin en sonucusu olan Büyük Kabalist Baruh Aşlag'ın öğrencisi ve kişisel asistanı olmak benim için çok büyük bir ayrıcalıktır. Basitçe söylemek gerekirse, tüm içtenlik ve sevgimle ondan öğrendiklerimi okuyucularla paylaşmaktan çok mutlu olacağım.

Dr. Michael Laitman

Kabala'nın Sesi, Kabala makalelerinden seçilerek ve derlenerek hazırlanmış olup, bu otantik bilgeliğin zengin ve tam bir mozaiğini meydana getiren on bölümden oluşmaktadır.

Bir Demet Başak Gibi

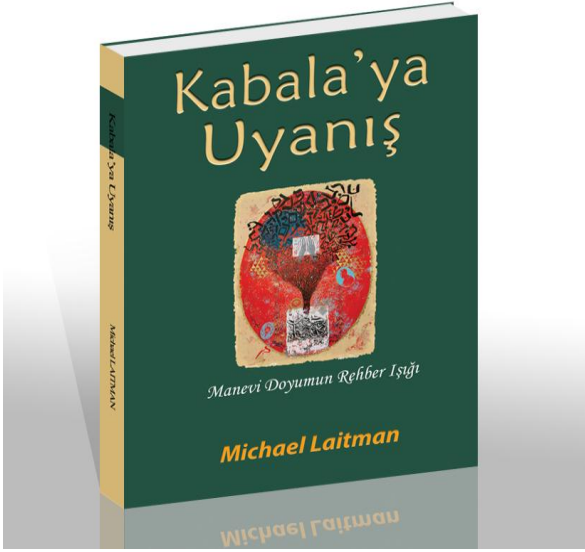
Neden Birlik ve Karşılıklı Sorumluluk Bu Zamanın Çağrısıdır

Bu kitap, bazı Yahudilerin en ürkütücü ve gizemli sorularına ışık tutar: Bu gezegendeki rolümüz nedir? Bizler gerçekten “seçilmiş insanlar mıyız?” Eğer öyle isek, ne için seçildik? Anti-Semitizme neden olan nedir ve bu iyileştirilebilir mi?

Tüm zamanların Yahudi tarihçileri ve bilgelerinin sayısız referansının kullanıldığı bu kitap, Yahudilerin ulaşmak istediği ama bir o kadarda tanımlaması zor hedefini yerine getirmek için bir yol haritası sunar: sosyal bağlılık ve birlik. Gerçekte birlik, yalnızca Yahudilerin bunu sabırsızlıkla bekleyen dünyaya vereceği bir hediyedir.

Birlik olduğumuzda ve bunu tüm dünyayla paylaştığımızda huzur, kardeş sevgisi ve mutluluk tüm dünyada sonsuza kadar hüküm sürer.

Kabalaya Uyanış

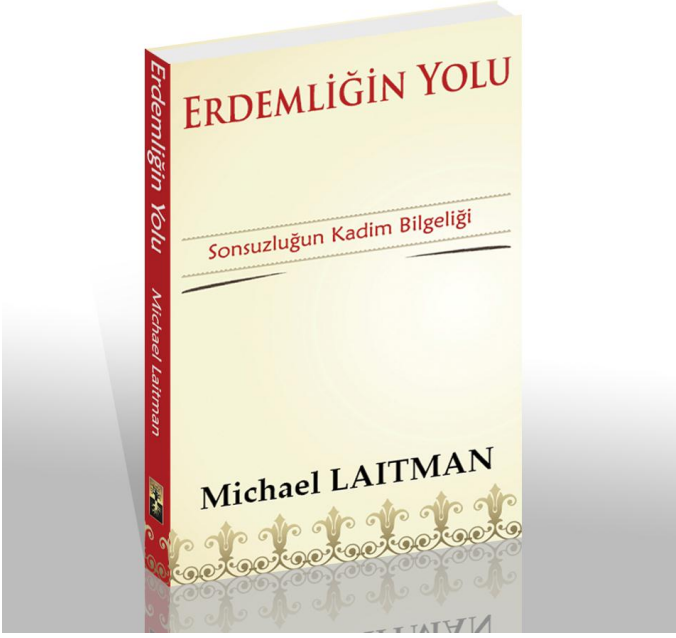
Dünyanız değışmeye hazır. Bu neslin en büyük Kabalistinin rehberliğinde sizde bunu gerçekleştirin. Micheal Laitman, Kabalayı Yaradan'a yaklaşmayı sağlayan bir bilim olarak görür. Kabala yaratılış sistemini, Yaradan'ın bu sistemi nasıl yönettiğini ve yaratılışın bu seviyeye nasıl yükseleceğini çalışır. Kabala manevi doyuma ulaşma metodudur. Kabala çalışması ile siz de kalbinizi ve sonuç olarak yaşamınız başarıya, huzura ve mutluluğa doğru nasıl yönlendireceğinizi öğrenirsiniz.

Kadim ilim geleneğine bu farklı, özel ve hayranlık uyandıran girişiyile büyük Kabalist Baruh Aşlag (Rabaş)'ın öğrencisi Laitman bu kitapta, size Kabalanın temel öğretilerinin derin anlayışını ve bu ilmi başkalarıyla ve etrafınızdaki dünyayla ilişkilerinizi netleştirmek için nasıl kullanacağınızı anlatır. Hem bilimsel hem de şiirsel bir dil kullanarak, maneviyatın ve varoluşun en önemli sorularını araştırır:

Hayatımın anlamı ne? Neden dünyada keder var? Reenkarnasyon manevi yaşamın bir parçası mı? Mümkün olan en iyi varoluş aşamasını nasıl edinebilirim?

Bu eşsiz rehber, dünyanın ötesini ve günlük hayatın sınırlamalarını görmeyi, Yaradan'a yaklaşmanız ve ruhun derinliklerine ulaşmanız için size ilham verecek.

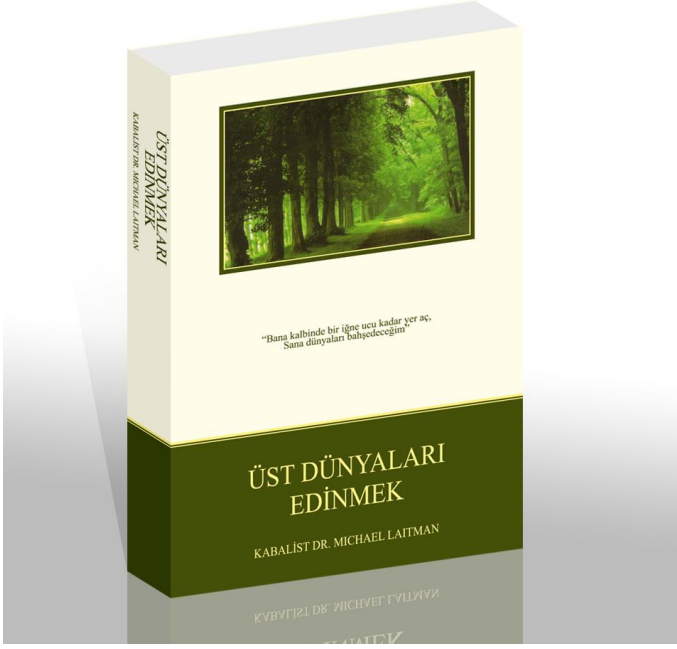
Erdemliliğin Yolu

Bugün Kabala Bilgelisinin insanlığa bir mesajı var:

Günümüzün sorunlarını ancak birlik ve beraberlikle çözüme ulaştırabiliriz. Problemler raslantısal değil, onları gözardı etmemeliyiz. Dahası, oluşan durumu doğru bir biçimde değerlendirebilirsek hayatımız yeni, mutluluk ve sükunet dolu bir yöne akmaya başlayacaktır. Gelişi güzel değil, gayet bilinçli bir şekilde yaşamımıza yön verebiliriz.

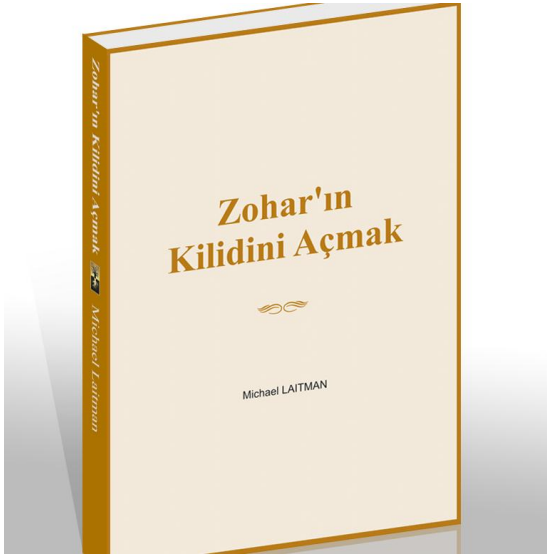
Üst Dünyaları Edinmek

Micheal Laitman'ın sözleriyle, “Özü tam bir özgecilik ve sevgi olan manevi nitelikleri anlamak, insan idrakinin ötesindedir. Bunun sebebi insanoğlunun bu tip hislerin var olabileceğini kavrayamaması ve herhangi bir eylemi yerine getirmek için teşvik bekleyip, kişisel kazanç olmadan kendini büyötmeye hazır olmamasından kaynaklanmaktadır. Bu sebeple özgecilik gibi bir nitelik, insana Üstten verilir ve sadece deneyimleyenler bunu anlayabilir.”

Üst Dünyaları Edinmek, yaşamımızda manevi yükselişin muhteşem doyumunu keşfetmemize olanak sağlayan ilk adımdır. Bu kitap, sorularına cevap arayan ve dünya fenomenini anlamak için güvenilir ve akılcı bir yol arayan tüm insanlar içindir. Kabala ilmine bu muhteşem giriş, akılı aydınlatacak, kalbi canlandıracak ve okuyucuyu ruhunun derinliklerine götürecektir. Bu farkındalığı sağlar.

Zoharın Kilidini Açmak

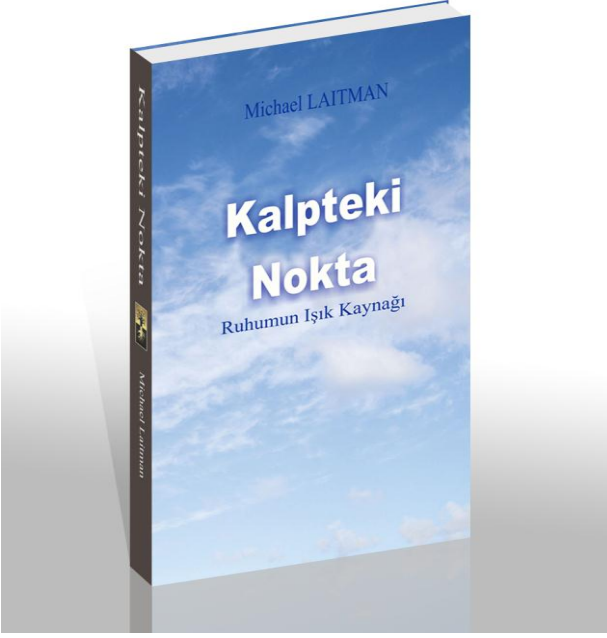

Zohar Kitabı(Aydınlığın Kitabı), şimdiye kadar yazılmış en gizemli ve yanlış anlaşılan yapıtlardan biridir. Yıllar boyunca kendinde uyandırdığı hayranlık, şaşkınlık ve hatta korku emsalsizdir. Bu kitap tüm Yaratılışın sırlarını içermesine rağmen, bugüne kadar bu sırların üzeri bir gizem bulutuyla örtülmüştür.

Şimdi Zohar, insanlığa yol göstermek için ilmini tüm dünyanın gözleri önüne sermektedir, şöyle yazıldığı gibi (VaYera, madde 460), “Mesih’in günleri yaklaştıkça, çocuklar bile ilmin sırlarını keşfedecek.” 20. Yüzyılın büyük Kabalistlerinden Yehuda Aşlag (1884-1954), bize Zohar’ın sırlarını açığa çıkaracak yepyeni bir yol göstermiştir. Bu yüce Kabalist, yaşamlarımıza hükmeden güçleri bilmemize yardım edecek ve kaderimize nasıl hükmedeceğimizi öğretecek, Zohar Kitabına giriş niteliğindeki dört kitabı ve Sulam (Merdiven) Tefsirini yazmıştır.

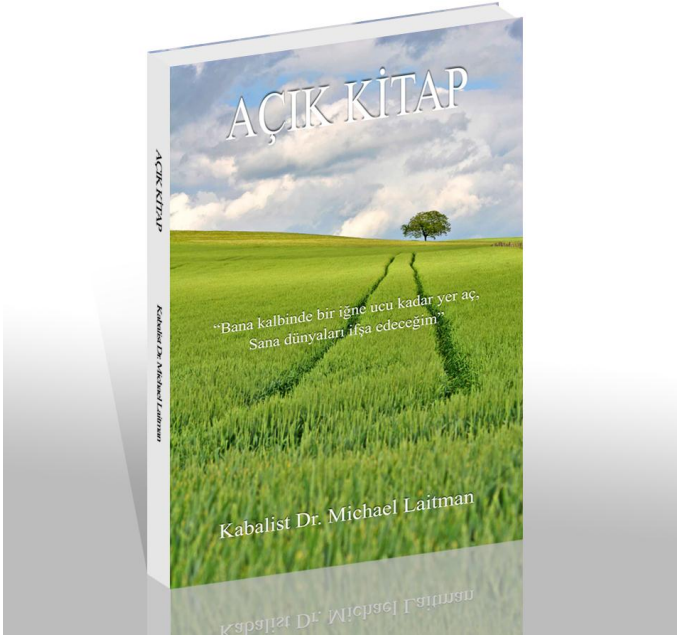
Zohar’ın Kilidini Açmak, üst dünyalara nihai yolculuğun davetiyesidir. Kabalist Dr. Michael Laitman, bilgece bizi Sulam Tefsirinin ifşasına götürür. Bu şekilde Laitman, düşüncelerimizi düzenlemekte ve kitabı okumaktan kaynaklanan manevi kazancımızı arttırmaktadır. Zohar Kitabıyla ilgili açıklamaların yanı sıra kitap, bu güçlü metnin kolay anlaşılması ve okunmasını sağlayan, özenle çevrilmiş ve derlenmiş Zohar kaynaklı sayısız ilham verici alıntıya da yer vermiştir.

Kalpdeki Nokta

Hayatın elimizden kayıp gittiğini hissettiğimizde, toparlanmak için zamana ihtiyacınız olduğunda ve düşüncelerinizle baş başa kalmak istediğinizde, bu kitap içinizdeki pusulayı yeniden keşfetmenize yardım edecek. Kalpdeki Nokta, ilmi sayesinde tüm dünyada ve Kuzey Amerika'da kendini ona adanmış öğrenciler kazanmış bu insanın makalelerinden oluşan eşsiz bir kitaptır. Dr. Michael Laitman bir bilim adamı, Kabalist ve büyük saygı uyandırarak kadim ilmi temsil eden büyük bir düşünürdür. Bu fırtınalı günlerde popüler www.kabbalah.info sitesi vasıtasıyla, gerçeği ve sonsuz huzuru arayanlar için umut ışığı olmaktadır.

Açık Kitap

Bu kitap çok temel görünse de, Kabala'nın temel bilgisini ifade eden bir kitap olma niyetini taşıyor. Daha ziyade, okuyucuların Kabala kavramlarına, manevi nesnelere ve manevi terimlere yaklaşımını ilerletmeye yardım içindir.

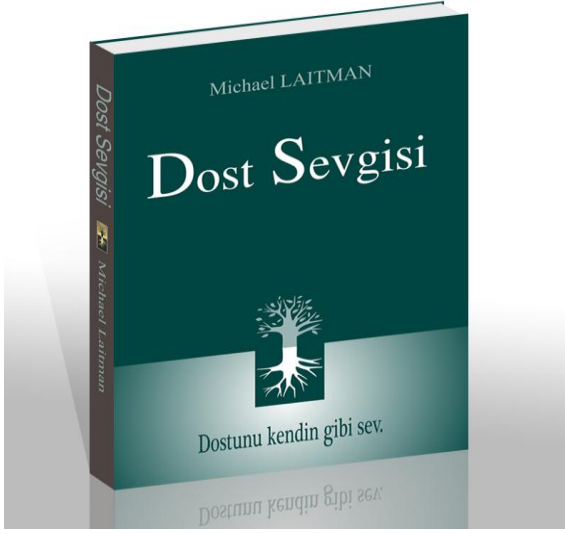
Kişi bu kitabı defalarca okuyarak içsel görüş ve duyu geliştirir ve daha önce içinde var olmayana yaklaşır. Bu yeni edinilen görüşler, sıradan duyularımızdan gizlenmiş olan boşluğu hisseden algılayıcılar gibidirler.

Dolayısıyla, bu kitap manevi terimlerin düşüncesini geliştirmeye yardım amaçlıdır. Bu terimlerle bütünleştiğimiz ölçüde, tıpkı bir sisin kalktığı gibi, etrafımızı saran manevi yapının ortaya çıkışını içsel gücümüzle görmeye başlayabiliriz.

Yine, bu kitap olguların çalışılmasını hedeflememiştir. Bunun yerine, yeni başlayanların sahip oldukları en derin ve en güç algılanan hisleri uyandırmak için yazılmış bir kitaptır.

Dost Sevgisi

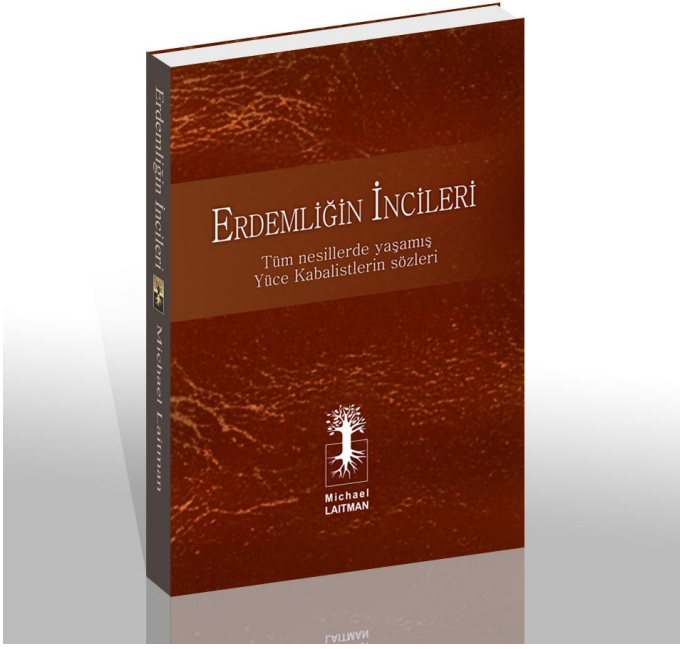

Grubun Amacı

Burada, Baal HaSulam'ın yolunu ve metodunu takip etmek isteyen herkes, bir grup olmak için bir araya geldik ki hayvan olarak kalmayalım ve insan denilen varlığın derecelerinde yükselelim.

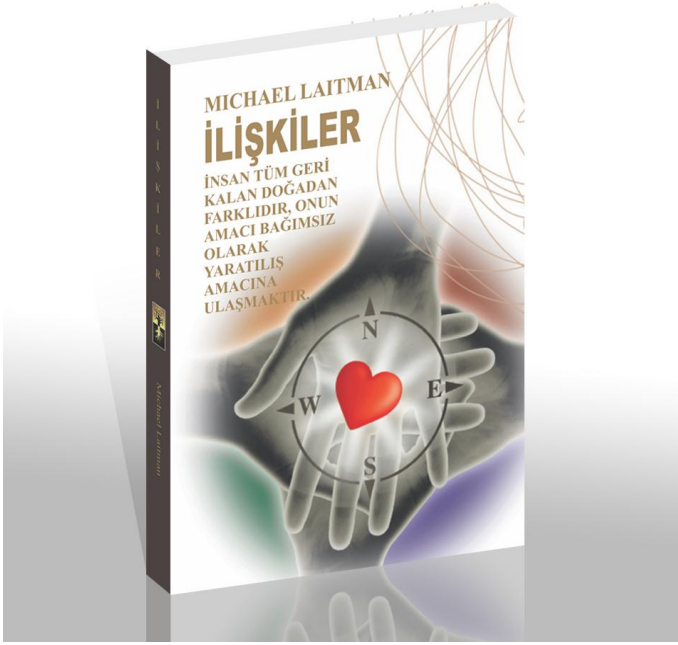
Rabaş'ın Yazıları, 1. Bölüm, "Topluluğun Amacı"

Erdemliliğin İncileri

Erdemliliğin İncileri, tüm nesillerin büyük Kabalistlerinin yazılarından, makalelerinden özellikle de Zohar Kitabının Sulam(Merdiven) Tefsirinin yazarı Yehuda Aşlag'dan derlenen alıntılardan oluşur. Bu yapıt, kaynağı referans alarak, insan yaşamının her aşamasıyla ilgili Kabalanın yenilikçi kavramlarını açıklar. Kabala çalışmak isteyen herkes için eşsiz bir hediyedir.

İlişkiler

“Bilim ve kültürün gelişiminin yanı sıra, her nesil kendinden sonra gelen nesle, biriktirdiği ortak insanlık tecrübesini aktarır. Bu bellek bir nesilden diğerine, çürümüş bir tohumun enerjisinin yeni bir filize geçmesi gibi geçer. Belleğin aktarımında var olan tek şey, Reşimo veya enerjidir. Maddenin çürümesi gibi, insan bedeni de çürür ve tüm bilgi yükselen ruha aktarılır. Daha sonra bu ruh yeni bedene yerleşir ve bu bilgiyi veya Reşimo”yu hatırlar.

Genç bir çiftin çocuğunun dünyaya gelişinde tohumdan gelen bilgiyle, ölmüş bir insanın ruhunun yeni bir bedene geçerken beraberinde getirdiği bilgi, arasındaki fark nedir? Neticede anne ve baba hayatta ve çocukları da onlarla beraber yaşıyor! Hangi ruhlar, onların çocukları oldu?

Yüzyıllar boyunca tüm uluslar, doğal olarak sahip oldukları tüm bilgiyi miras yoluyla çocuklarına geçirmek için büyük bir arzu duydular. Onlara en iyi ve en değerli olanı aktarmak istediler. Bunu aktarmanın en iyi yolu yetiştirme tarzı, bilgiyi öğretmek, kutsal olduğu düşünülen fiziksel eylemler yöntemi ile düzenli toplum oluşturmaya çalışmak değildir.

Kabalanın Temel Kavramları

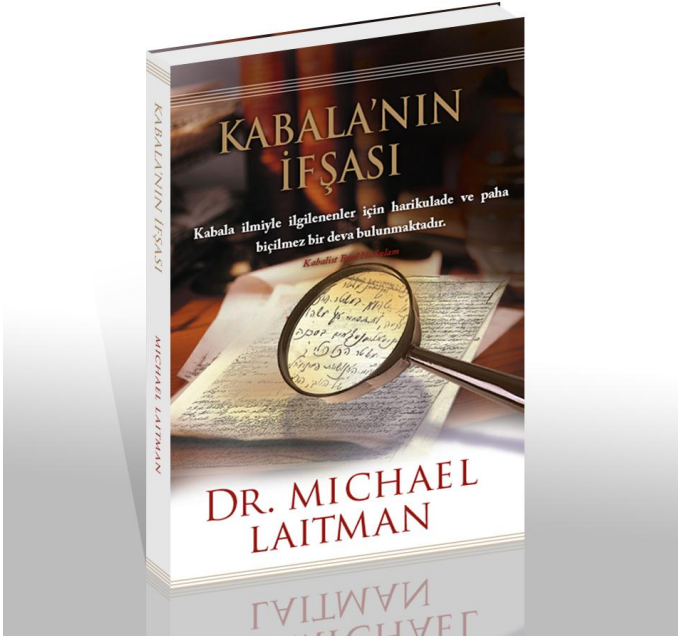
Bu kitabı okuyarak kişi daha önce var olmayan içsel alametler geliştirir.

Bu kitap, manevi terimlerin analizini hedefler. Bu terimlere uyumlu olmaya başladıkça, etrafımızı saran manevi yapının tıpkı bir sisin kaybolmaya başlaması gibi örtüsünü açmaya başladığına tanık oluruz.

Kabala kitapları, Baal HaSulam'ın dünyayı kötülüklerden kurtarmanın sadece islah metodunu yaymaya bağlı olduğunu belirten yönlendirmelerini izlemeyi amaçlamıştır, tıpkı şöyle dediği gibi, "Eğer gizli olan ilmi kitlelere nasıl yayacağımızı bilirsek, kurtuluşun tam eşiğindeki bir nesil oluruz."

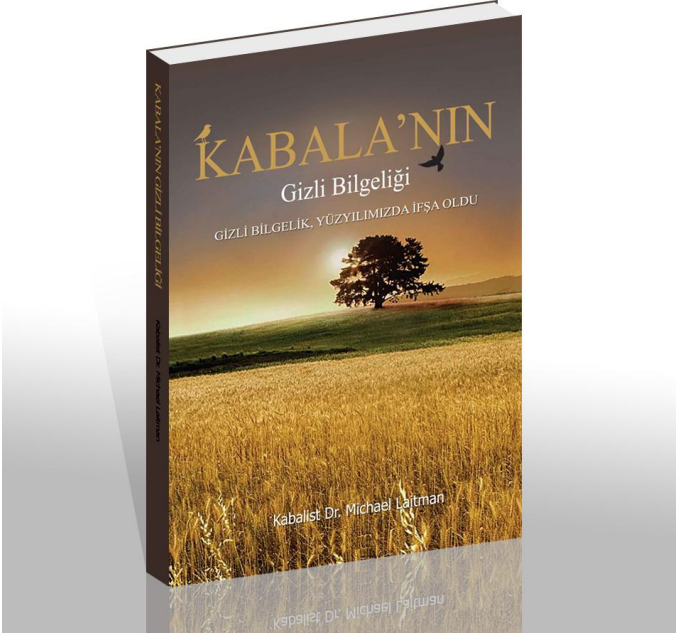
Bu gerçekleştirmenin tek yolu olan Kabala kitaplarını tüm dünyayla paylaşmak olduğunu biliyoruz. Bu sebeple tüm bu kitapları internette ücretsiz olarak yayınlıyoruz. Amacımız her köşeye bu ilmi mümkün olduğunca yaymaktır. Basılmış kitapları pek çok insana ulaştırabilir, onlar vasıtasıyla ilmin başkalarına yayılmasına yardım edebilirsiniz.

Kabalanın İfşası

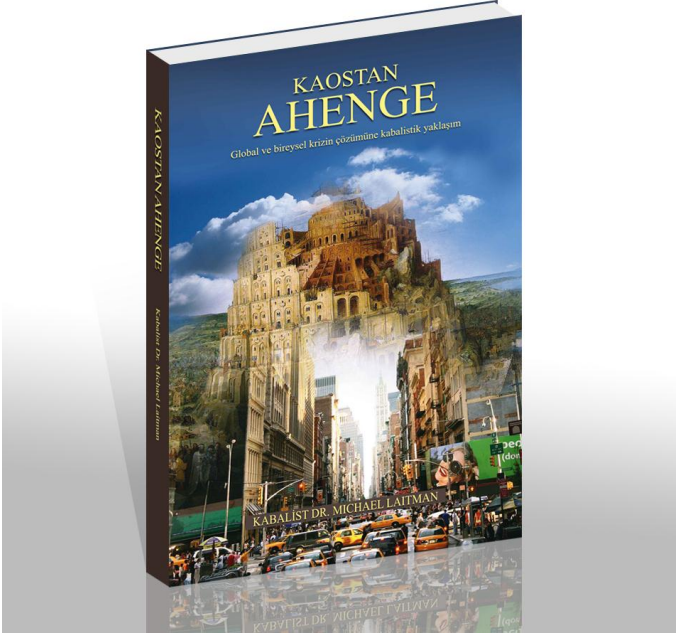
Kabalaya gizli ilim denilmesinin 3 nedeni vardır. Birincisi kabalistler tarafından özellikle gizlenilmiş olduğundan. Kabalanın insanlara öğretilmesi ilk 4000 yıl kadar öncelerine Hazreti İbrahim'e dayanmaktadır MÖ 1947-1948 yıllarına. Milat tarihinin başlangıcına kadar geçen 2000 yıllık süreçte bu öğreti gizlenmeden halka öğretilmekteydi. Hz İbrahim'in çadırının önünde oturup geçen yolculara gösterdiği misafirperverlik hikâyesini biliyoruz. Sunduğu yiyecek ve içeceklerle birlikte aynı zamanda insanlara bu ilmi anlattığını da biliyoruz. O dönemlerde var olan ruhlar bizim neslimize göre daha arıydılar ve bu öğretiyi daha doğal olarak anlayabildiler.

Kabalanın Gizli Bilgeliği

Artan krizler dnyasında, fırtınanın ortasında bir ışığa, yanlış giden şeylerin nereden kaynaklandığını görmemizi sağlayan ve en önemlisi de dünyamızı ve yaşamlarımızı daha huzurlu ve yaşanabilir kılmak için ne yapmamız gerektiğini öğreten bir rehber ihtiyacımız var. Bu temel ihtiyaçlar sebebiyle bugün Kabala ilmi milyonlara ifşa olmuştur. Kabala, yaşamı geliştirme metodu olarak düzenlenmiştir. Kabala bir araç ve Kabala İlminin Gizli Bilgeliği bu aracı nasıl kullanacağımızı öğreten bir yöntemdir. Bu rehber, bu kadim bilimi günlük yaşantımıza uyarlamanın yanı sıra, Kabalanın temellerini öğrenmek için ihtiyacınız olan bilgiyi bize sunar.

Kaostan Ahenge

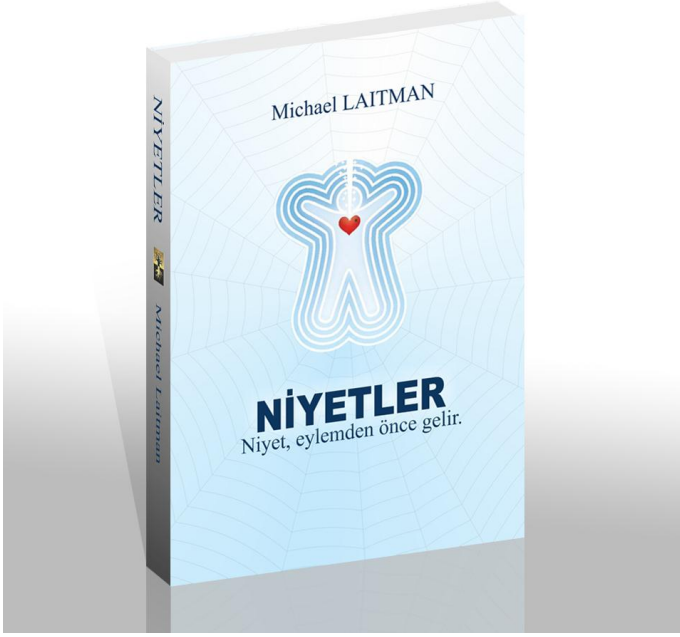

Kaostan Ahenge: Kabala İlmine Göre Küresel Krizin Çözümü, dünyanın bugün içinde bulunduğu endişe verici aşamasına yol açan unsurları açığa çıkarır.

Birçok araştırmacı ve bilim adamının hemfikir olduğu gibi, insanoğlunun sorunlarının kaynağı insan egosudur. Laitman'ın çığır açan yeni kitabı sadece insanlık tarihi boyunca tüm acıların kaynağı olan egonun ifşasını değil, aynı zamanda egolarımıza bağlı olarak, mutluluğa nasıl ulaşacağımızı ve sorunlarımızı nasıl fırsata dönüştüreceğimizi de açıklığa kavuşturur. Kitap iki bölümden oluşur. İlki, insan ruhunun analizi yaparak, ruhun nasıl egonun zehri olduğunu ortaya koyar. Bu kitap mutlu olmak için yapmamız gerekenlerin ve acıya sebep olduğu için kaçınmamız gerekenlerin bir haritasını çizer. Kitap boyunca Laitman'ın insanlık aşamasının analizi bilim kaynaklı veriler, çağdaş ve kadim Kabalistlerinden alınan örneklerle desteklenmiştir.

Kaostan Ahenge yeni bir varoluş aşamasına kolektif olarak yükselmemiz gerektiğini ve bu hedefi kişisel, sosyal, ulusal ve uluslararası seviyede nasıl başaracağımızı gösterir.

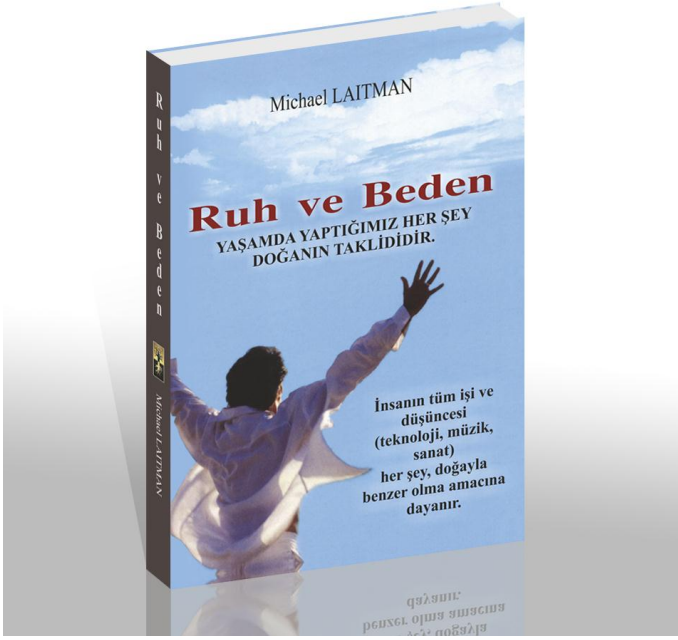
Niyetler

Derste otururken, sizinle beraber çalışanlar vasıtasıyla uyanan müşterek ruha bağlı olarak içsel değişimleri deneyimlersiniz. Herkes, siz de dahil, hepimizi birleştiren Kaynağa bağlanır... Beraber çalıştıkça hepimiz birbirimize bağlanmaya çalışırız. En önemli şey, herkesin aynı Kaynağa, aynı düşünceye bağlanmasıdır... Sadece bu güç bizi birbirimize bağlar.

Ruh ve Beden

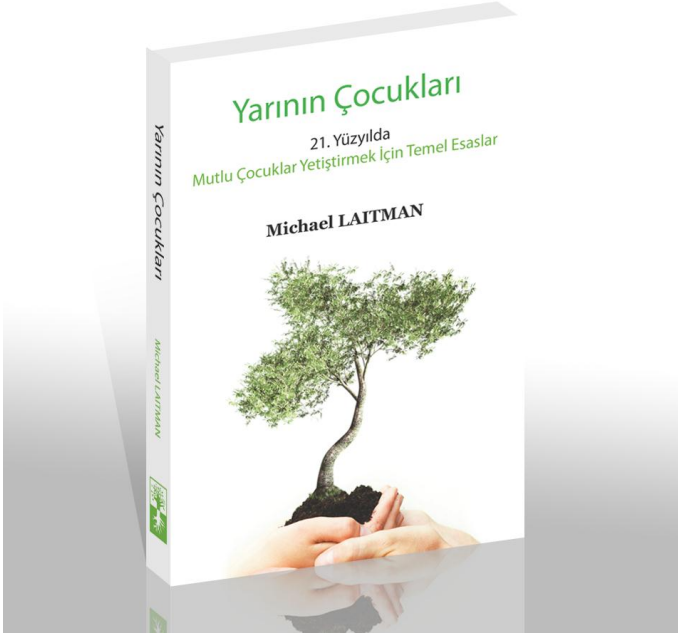

Zamanın başlangıcından beri insan, varoluşun temel sorusuna cevap aramaktadır: Ben kimim, dünyanın ve benim var olmamızın sebebi ne, öldükten sonra bize ne oluyor? Hayatın anlamı ve amacı ile ilgili sorularımız, gündelik hayatın sınamaları ve acıları, küresel bir boyuta ulaştı – neden acı çekmek zorundayız? Bu sorulara cevap olmadığından, mümkün olan her yöne doğru araştırmalar yapılmaktadır.

Kadim inanç sistemleri, şimdilerde moda olan doğu öğretileri, bu arayışın bir parçasıdır. İnsanlık sürekli olarak varlığının akılcı kanıtını aramaktadır; insan binlerce yıldır doğanın kanunlarını araştırmaktadır.

Kabala bir bilim olarak bunun araştırılmasında bir yöntem öneriyor. Bu yöntem, insanın evrenin gizli olan bölümünü hissetme becerisini geliştirmesine olanak tanıyor. “Kabala” kelimesi “almak” demektir ve insanın en yüksek bilgiyi alma ve dünyayı doğru pencereden görme özlemini ifade eder.

Yarının Çocukları

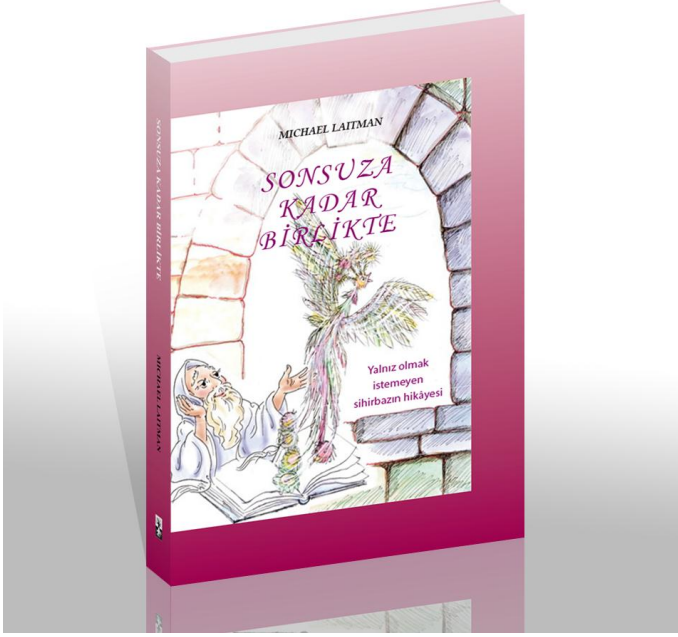

Yarının Çocukları: 21. Yüzyılda Mutlu Çocuklar Yetiştirmenin Temel Esasları, siz ve çocuklarınız için yeni bir başlangıç olacaktır. Yeniden başlat düğmesine basabilmeyi ve bu sefer doğru olanı yapmayı hayal edin. Hiçbir mücadele, hiçbir sıkıntı ve en iyisi, hiçbir tahmin yok.

Büyük keşif şudur ki çocukları yetiştirmek, tamamen oyunlardan, onlarla oynamaktan, onlarla küçük yetişkinlermiş gibi ilişki kurmaktan ve tüm önemli kararları birlikte almaktan ibarettir. Çocuklara dostluk ve diğer insanların iyiliğini düşünmek gibi olumlu şeyleri öğretmekle, nasıl otomatik olarak günlük hayatınızın diğer alanlarını da etkilediğinizi görünce şaşıracaksınız.

Herhangi bir sayfayı açın ve orada, çocukların yaşamlarına ait her alana dair düşünceleri sorgulatan sözler bulacaksınız: ebeveyn – çocuk ilişkileri, dostluklar ve sürtüşmeler, okullar nasıl tasarlanır ve nasıl işler konusunda açık, net bir tablo. Bu kitap, her yerdeki tüm çocukların mutluluğunu amaç edinerek, çocukların nasıl yetiştirileceğine dair taze bir bakış açısı sunuyor.

Sonsuza Kadar Birlikte

Yani, eğer bir gün siz de kalbinizin derinlerinde, hafif bir “Şak!” hissederseniz, bilin ki şefkatli ve bilge bir sihirbaz size sesleniyor, çünkü sizin dostunuz olmak istiyor.

Ne de olsa, yalnız olmak çok üzücü olabilir.

Ücretsiz online
Kabala Kursu

em.kabala.info.tr

Şu an, hayatınızın en anlamlı anı olabilir...
Eğer buna izin verirseniz.

BNEY BARUH
KABALA EĞİTİM MERKEZİ

Canlı
yayın

İNTERNET AĞIMIZ

Ana sitemiz:

<http://www.kabala.info.tr/>

İlk internet sitemiz olup en temel dokümanların yayınlandığı portal sitemizdir. Kabala hakkında Türkçe olarak yayında olan dünyadaki en büyük doküman arşivi olarak kabul edilebilir.

Dr. Michael Laitman'ın Blog Sitesi:

<http://laitman.info.tr/>

Hocamız Dr. Michael Laitman'ın günlük derslerinden derlediği kısa makalelerinin yayınlandığı blog sitesidir.

Bu blog sitesi şu an 19 dilde yayın yapmaktadır ve Türkiye'deki öğrenci ve dostlarımızın katkılarıyla site Türkçe olarak da yayınlanmaktadır.

Dr. Michael Laitman'ın Eğitim Sitesi:

<http://michaellaitman.com/tr/>

Bu sitede Dr. Michael Laitman'ın uluslararası kamuoyunda dile getirdiği güncel sorunlara yönelik sunumlarını ve bu konularla ilgili uzmanlarla yaptığı söyleşileri takip edebilirsiniz.

Dr. Laitman, eğitim metodoloji ve uygulamaları ile günümüzde eğitimin geçirdiği en sıkıntılı dönemlerde olumlu değişimi desteklemektedir. Eğitime yeni bir yaklaşım sunarak, bağımlı ve integral dünyada yaşamın gereklilikleri için eğitime yeni bir yaklaşım sunmaktadır.

ARI Enstitü Merkezi:

<http://ariresearch.org/tr/>

ARI Enstitüsü, kâr amacı olmayan bir organizasyon olarak kurulmuştur. Eğitim uygulamalarına, pozitif değişime yaratıcı fikirler ve çözümlerle, şimdiki neslimizin giderek daha çok ihtiyaç duyduğu eğitim konularına kendini adanmış bir organizasyondur. ARI, entegre ve birbirine bağlı yeni dünya düzeninin ve kurallarının farkına varılmasını ve küresel yeni dünyada uygulanmasını yeni bir düşünce yaklaşımı olarak sunmaktadır. İletişim ağları, multimedya kaynak ve aktiviteleriyle, ARI uluslararası ve farklı akademik çalışma grupları arasında işbirliğini desteklemektedir.

Kabala İlimi Eğitim Sitemiz:

<http://em.kabala.info.tr/>

Bu site internet olanakları kullanılarak en geniş kapsamlı eğitimi insanlara sunmak için yapılmıştır. İnternet ortamında bulunan sınıflar ve dünyanın en geniş kapsamlı Kabalistik metinler kütüphanesi gibi hizmetler sunan Bney Baruh'un tüm çabası, sorularınıza cevaplar bulabileceğiniz ve içinde yaşadığımız dünyayı daha iyi anlayabilmenizi sağlayacak olan bir ortam yaratılabilme üzerine yoğunlaşmaktadır. Tüm kurslar ücretsizdir.

Media Arşivi:

<http://kabbalahmedia.info/>

Bu sitemizde yıllardır işlenmekte olan tüm ders, çalıştay ve söyleşi programlarının video ve MP3 arşivine ücretsiz olarak ulaşabilirsiniz.

Kabala TV Sitesi:

<http://kabalatv.info/>

Her sabah 03:00 – 06:00 arası yapılan canlı dersleri bu sitenin ana sayfasından takip edebilirsiniz. Ayrıca bu sitede Bney Baruh Kabala Eğitim Merkezi'nin Türkçe dilinde düzenlediği tüm video arşivini inceleyebilirsiniz. Bu sitede ayrıca 24 saat canlı yayın yapan TV odası ve aynı zamanda belirli zamanlarda canlı yayın yapan Radyo odasına ulaşabilirsiniz.

Sviva Tova – İyi Çevre:

<http://kabbalahgroup.info/internet/tr/>

Bu sitede Bney Baruh dünya topluluğu ile ilgili günlük bildirimleri takip edebilirsiniz. Bu bildirimler sayesinde tüm etkinliklerimizden haberdar olup bu etkinliklere internet üzerinden dâhil olabilirsiniz.

Ari Film:

<http://www.arifilms.tv/>

Ari Film yapımcılarının Kabala İlimi hakkında gerçekleştirmiş oldukları tüm sinema ve video çalışmalarına bu site aracılığıyla ulaşabilirsiniz.

Kitap Sitemiz:

<http://www.kabbalahbooks.info/>

30 farklı dilde yayınlanmış tüm kitapları bu sitede inceleyebilirsiniz.

Müzik Sitemiz:

<http://musicofkabbalah.com/>

Her birimiz müziği farklı algılarız. İki kişinin aynı melodiyi nasıl algıladığını karşılaştırmak mümkün değildir. Kabala, ruhun ilmi, bu nedenden dolayı kişiye özeldir. Kabala ruhun tümüyle açılıp, yaratıldığı zaman içinde mevcut olan mutlak potansiyeline ulaşması için bir yoldur.

Bu sitede yer alan melodiler, çok büyük kabalistlerden biri olan Baal HaSulam ve geçmişteki Kabalistlerin yaptıkları bestelerin farklı değişimleriyle düzenlenmesinden oluşmuştur. Ziyaretçiler ayrıca müzik ve Kabala ile ilgili bazı materyallere bağlantı bulabilirler.

Sosyal Ağlar:

Tüm sosyal ağlarımızın kısa linklerine sitelerimize girerek ulaşabilirsiniz.

Katkı Sunun

Kabala İlmi bir grup çalışmasıdır. Dünya'nın birçok ülkesinde grupları bulunan Bney Baruh Kabala Eğitim Enstitüsü tüm faaliyetlerini öğrencilerinin gönüllü katkıları ile sürdürmektedir. Bu katkılar bireylerin niteliklerine göre değişmektedir. Sitemizde de incelediğiniz gibi Bney Baruh, prensipleri gereği, kullanılabilecek tüm Öğrenim Araçları ile Manevi Bilgi'yi öncesinde hiç bir ön koşul öne sürmeden tüm insanlığa ücretsiz olarak götürmeyi kendisine ilke edinmiştir.

Bu doğrultuda Manevi Dağıtımına katkı sunmak isteyenler turkish@kabbalah.info adresine yazarak Bney Baruh ile iletişime geçebilirler.

